JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:n
JÄSENLEHTI

3/99

JOY

JUPPERIN KOULU 1939 - 1999

ONNEA 60-VUOTIAALLE KOULULLE!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS
1999 TAPAHTUMAKALENTERI 1999

SEURAAVA LEHTI 4/99 ILMESTYY 14.11.1999
AINEISTO LEHTEEN 24.10 MENNESSÄ

ELOKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
30							1
31	2	3	4	5	6	7	8
32	9	10	11	12	13	14	15
33	16	17	18	19	20	21	22
34	23	24	25	26	27	28	29
35	30	31					

SYYSKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
35			1	2	3	4	5
36	6	7	8	9	10	11	12
37	13	14	15	16	17	18	19
38	20	21	22	23	24	25	26
39	27	28	29	30			
41							

LOKAKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
39					1	2	3
40	4	5	6	7	8	9	10
41	11	12	13	14	15	16	17
42	18	19	20	21	22	23	24
43	25	26	27	28	29	30	31
44							

ELOKUU

3.8.	ti	klo 19.00 johtokunnan kok.
9.8.	ma	klo 19.00 virkistystoimkunta
22.8.	su	lehti 3/99 ilmestyy
29.8.	**su**	**klo 13.00-15.00**

***** KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ *****

SYYSKUU

1.9.	ke	klo 19.00 sukututkimuskerho ****aina keskiviikkoisin****
2.9.	to	**klo 18.00-19.00** **askartelukerho alkaa** **** aina torstaisin ****
4.9.	la	klo 7.00 lähtö Käkisalmelle TAMMITORILTA
5.9.	su	n. klo 23.00 paluu Käkisalmelta
7.9.	ti	klo 19.00 johtokunnan kok.
14.9.	ti	klo 19.00 "Sainin seura"
28.9.	ti	klo 19.00 "Sainin seura"

LOKAKUU

5.10.	ti	klo 19.00 johtokunnan kok.
12.10.	ti	klo 19.00 "Sainin seura"
16.10.	**la**	**klo 19.00**

***** RÖMPPÄJÄISET YHTEISTUVALLA*****

24.10.	su	aineisto JOY-lehteen 4/99
26.10.	ti	klo 19.00 "Sainin seura"
31.10.	su	KESÄAIKA PÄÄTTYY

MARRASKUU

14.11.	su	JOY-lehti 4/99 ilmestyy
24.11.	**ke**	**klo 18.30**

****** YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS ******

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33

!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.
Painos 700 kpl. Jäseniä 327. 23. vuosikerta.
PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.
PAINOPAIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198
INTERNET-KOTISIVUT: http://www.netcore.fi/joy/

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1999

PUHEENJOHTAJA:	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN Varsinaisina jäseninä:	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä:	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä JÄSENMAKSU	Esim. yhtiö, yhdistys tms. 200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tililleepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen
KANSIKUVA: Jupperin koulu 1939-1999. 60-vuotisjuhlista s. 6

PUHEEN-JOHTAJAN PALSTA

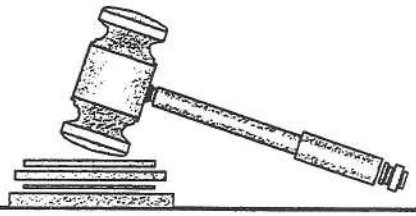

TERVETULOA JUPPERIIN!

Aurinkoisin kesä miesmuistiin on päättymässä, jos kalenteriin on uskominen. Se on tuonut mukanaan ennen kokemattoman paljon rakennustoimintaa ja uusia perheitä Jupperiin. Rakennustoiminta ei tietysti omakotialueilla ole niitä riemastuttavimpia asioita entisten asukkaiden mielestä. Puut kaatuvat ryskyen, maisemat muuttuvat ja ahtaat kulkuväylät tukkeutuvat ja rasittuvat. Tulijoitten kaltaisista uusista asukkaista sen sijaan olemme iloisia ja toivotamme Teidät lämpimästi tervetulleiksi niin alueelle kuin yhteisiin toimintoihimmekin.

Olemme panneet merkille, että niin omakotitalojen kuin rivitalojenkin pihamailla on ollut vilkasta hyörinää, joka on kertonut siitä, että uudet naapurimme tahtovat samaa, mitä me entisetkin jupperilaiset: rauhallista, luonnonläheistä ja viihtyisää asumista keskellä pääkaupunkiseutua. Vielä kerran: tervetuloa! Yhdistykseemme voitte liittyä sadan markan liittymismaksun maksamalla. Muita jäsenmaksuja emme ole perineet. Liittymismaksun maksaneet saavat sitä paitsi yhdistyksemme arvokkaan juhlakirjan: *Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi*. Sen luettuanne tiedätte, mistä nykyisin olette kotoisin!

PALOMÄEN KAAVAEHDOTUS TORJUTTIIN

Jupperin alueen kolmas kaavaehdotus asetettiin keväällä nähtäville. Yhdistys järjesti alueen kiinteistönomistajille kesäkuussa kuulemistilaisuuden ehdotuksesta. Runsaslukuinen osanottajajoukko teki yksimielisesti muistutuksen torjuakseen ehdotuksen lähtökohtiin kohdistuvat muutokset.

Tähän asti kaavaa on valmisteltu yli kaksi vuosikymmentä samoin perustein kuin Jupperin kahta muutakin kaavaa, *Jupperin rantaa* ja *Jupperin metsää*. Ne ovat luonteeltaan väljiä ja vehreitä omakotialueita, joissa tonttikohtainen asuntojen määrä on rajoitettu. Uudessa kaavaehdotuksessa rakennusoikeutta on lisätty ja asuntojen lukumäärärajoitukset on poistettu. Näin kiinteistönomistajien odotukset asuinalueensa suhteen eivät toteutuisi, vaan alue muuttuisi tiiviiksi rivi- ja pientaloalueeksi.

Varmuuden vuoksi yhdistyksen toimesta tiedusteltiin mielipidettä useilta sellaisiltakin kiinteistönomistajilta, jotka eivät kuulemistilaisuuteen osallistuneet. Muutamaa poikkeusta lukuunottamatta nämäkin yhtyivät muistutuksessa esitettyihin näkökohtiin. Onkin syytä olettaa, että kaavoittaja palaa muistutuksen johdosta aikaisempien luonnosten mukaiseen kaavaehdotukseen.

Kuulemistilaisuudessa nousivat esille myös Riihiniityntien liikennekysymykset. Ne päätettiin ottaa kuitenkin käsiteltäväksi muitten Jupperin liikennettä koskevien asioitten kanssa erillisessä tilaisuudessa. Elokuun kokouksessaan johtokunta päätti järjestää **liikenneillan** Jupperin koululla marraskuussa pidettävän syyskokouksen yhteydessä.

MUITA LOPPUKESÄN JA SYKSYN TAPAHTUMIA

Tässä lehdessä julkaistavasta tapahtumakalenterista ovat luettavissa tiedot loppukesän ja syksyn muusta ohjelmasta, mm. **kesäjuhlasta kilpailuineen Rantaniityllä ja yhdistyksen syysillanvietosta "römppäjäisistä"**. Näihin, kuten yhdistyksen muihinkin tilaisuuksiin ovat niin vanhat kuin uudetkin jupperilaiset lämpimästi tervetulleita!

Kaunista syyskesää toivottaen,

MAURI ALASAARI

22. ELOKUUTA 1999

J O Y No. 2/99 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Rakentamiskehotusko Espooseen?
	Uusien oppaiden esittelyä
sivu 5	Pitkäjärvitoimikunnankuulumisia
sivu 6	Jupperin koululla juhlittiin
sivu 8	Palomäen kaavasta kantaaottava kokous
sivu 9	Kirjelmä Palomäen kaavasta
sivu 10	Saksittua
	Auringonpimennys Tukholmassa vuonna 1954
sivu 11	Ikä antaa hyödyllistä kokemusta - käyttäkäämme sitä!
sivu 12	Kysely jupperilaisille 1999, tulokset
sivu 16	Teiden kunnossapito koettelee hermoja
sivu 17	Hierontaa Jupperissa, ilmoitus
sivu 18	Perinteisen rikosromaanin uudistaja
sivu 23	Kaupunkirata tulee - kulkeeko bussi
sivu 24	Metsästysvaistot
sivu 25	Kesäjuhlailmoitus
sivu 26	Tapahtumakatsaus
sivu 28	Hymyä huuleen
sivu 29	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 30	Tapahtumakalenteri

MIETELAUSE: Toivo on ainoa mehiläinen, joka tekee hunajaa ilman kukkia.
- Robert Ingersoll

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 3/1983

Päätoimittaja Juhani Tarvas

AIHEET:
- Päätoimittajan palsta: Ilkivalta lisääntyy, rakentava ehdotus saattaa olla nuorisotoiminnan järjestäminen, puute tiloista ja vetäjistä.
- Puheenjohtajan palsta: Mitkä ovat odotuksesi omakotiyhdistyksen toiminnassa, miten saadaan Sinut aktiivisesti mukaan, toiminnassa on paljon vapaaehtoisuuteen perustuvaa työtä, syyskokous käsittelee yhdistyksen toimintalinjoja ja painopistealueita, tarkoitus käsitellä Jupperin kehityshistorian tallentamista ja talkootoimintaa, videoesitys, Pekka Perttula.

Kansikuva:
- Espoon kansallispuku, Irmeli Perttula.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:
- Mitä jäi mieleen kotiseutupäivien kyläkierrokselta, ER.
- Jupperin tiekunnan kuulumisia, Seppo Räisänen.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:
- Syyskokouskutsu.
- Ehdotus toimintasuunnitelmaksi v. 1984.

Perinne:
- Pieni retki toiveisiin ja haaveisiin, kirjoitus sisältää 68 kpl Jupperin eri tilojen nimiä, Seppo.
- Tilastoa kylästämme: Tontteja 337, kesähuviloita 56 ja rakentamattomia 24, SR.

Asukastoiminta:
- Jupperin tytöt kevätkatrillissa: Vihdin tapahtuman selostusta, Maria.
- Kesäjuhlien tulossatoa.
- Menneitä muistellessa, kevätretkellä: ekumeeninen keskus ja automuseo, ER.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:
- Kokemuksia romujen kuljetuksesta: selostus talkoista ja siirtolavasta keräysvälineenä, Juhani Tarvas.

Kunnallistekniikka yms.:
- Jupperin kaavoitustilanne, Pekka Perttula.
- Uusi joukkoliikennelinja Riihiniityntielle. Espoon auto saanut liikennöintiluvan, Pekka Perttula.
- Espoon KH:lle Kehä III:n yleissuunnitelma välillä Länsiväylä-Turuntie.
- Vantaan KH:lle kirjelmä: Rajatorpantien kevyen liikenteen väylän rakentaminen.

Ilmoitukset:
- K-halli Pähkinä; Ässä Laaksolahti; Ekströmin koneliike.
- On oikein pitää heijastinta, Pohjoismainen Liikenneturvavuosi 1983.
- Parturi-Kampaamo Satu Nordman; T:mi E. Ahlberg, Lähderanta; Tolppolan Taimisto; Makrotalo Oy; Lähderannan Pesula Ky; Oy Sisu Auto Ab; Tekstiili Luomanpää; Sesto.
- Kiitokset lahjoittajille.
- Oy Sahakonttori Ab; Rake Juvanmalmi Suunto; Valinta Tarkkonen; Pohjois-Espoon Putki Oy; Yhdyspankki Lähderanta.

Keskinäiset suhteet ja ilkivalta:
- Hätäsanoma Jupperin asukkaille: Päiväkodissa tehtyjä ilkitekoja, Kaija Eisti.

Muut aiheet:
- Narumania: Puuhun kerätyistä naruista kesäpaikalla mania, ja mitä hyötyä joku toinen voi saada niistä, ER.
- ONNITTELUT! Olavi Laine saanut Robert Bolt -mitalin toiminnastaan Espoon ja oman kylänsä hyväksi, Eila Räisänen.
- Hirvikärpänen: Kuvaus hyönteisestä ja sen levinneisyydestä, Seppo Räisänen.
- Ruokavihje/Rantakala: n. 1000 henkilöä varten, ER.
- Aiotko hankkia kansallispuvun: Pukutietoutta yleensä ja Espoossa, Irmeli Perttula.
- Yksittäinen hirvikärpäshavainto: Tammipääntiellä, JT.
- Tepan nektari: mehunteko-ohje.
- Metallinpakotustöitten taitaja: Jupperissa asuva taiteilija Helvi Juvonen, Juhani Tarvas.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Tuntuu kuin vuosi vuodelta syksy tulisi varhemmin. Viime päivien viileät viimat ovat karistelleet hellekesän jäljiltä kuivuneet koivunlehdet, jotka peittävät ihan syksyiseen tapaan nurmikoita.

Tämä Suomen kesä taitaa olla sitä sorttia, että aina kun säätyyppi muuttuu, on se sitten hellettä, sadetta, kylmää tai pakkasta, muutos tarttuu ikään kuin rikkinäinen äänilevy pitkäksi aikaa paikalleen. Mikä "käsi" sen oikein irrottaa, sitä ei tiedä, mutta välillä luottamus menee niin, että on vaikea suunnitella mitään matkoja tai tilaisuuksia pitemmällä tähtäyksellä etukäteen. Toivottavasti elokuun viimeisenä sunnuntaina on lämmintä, jotta Rantaniityn kesäjuhla onnistuu.

*

Kesä onkin Jupperissa ollut vilkasta rakentamisen aikaa. Jos koko kesän olisi viettänyt täällä, eipä olisi juuri kesäisestä rauhasta ja linnunlaulusta nauttia saanut, sen estivät reippaat takomiset, poraamiset ja nosturien sekä kaivinkoneiden melut. Lentomelu vielä lisäsi resonanssia. Pohjois-espoolaiset ovat kovasti kirjoitelleet mielipideosastoissa lentomelusta, mutta kyllä se kuuluu täälläkin. Kun joskus aamuyöllä herää mahtavaan jyrinään, tuntuu kuin kone laskeutuisi omalle katolle.

Onneksi tämä puoli Jupperista alkaa kohta olla täysi taloja, joten tilanne rauhoittuu. Ja onneksi kesä on ollut kuiva, sillä raskaat ajoneuvot näillä pikkuteillä olisivat varmasti tehneet mahdottomaksi liikkumisen paikasta toiseen. Kaikesta huolimatta Tammipääntieltä Kaivostielle kääntyvässä mutkassa on kyllä koko kesän ollut kriittinen piste. Hitailta tuntuvat kunnostustoimenpiteet.

*

Liikenne ja teiden kunnossapito onkin Jupperissa yksi niitä syvimpiä huolenaiheita. Se tuli esiin jupperilaisille jaetun kyselyn vastauksissakin. Kyselyssä kaksi merkitykseltään tärkeimmäksi asiaksi noussutta olivat *Kehä II:n jatkaminen* ja *Pitkäjärven tilan parantaminen*. Liikenne ja teiden kunnossapito katsottiin merkitykseltään tärkeiksi, mutta tyytyväisyys määriteltiin alhaiseksi.

Kysely lähetettiin n. 500:lle jupperilaiselle, mutta vastauksia tuli vain 34. Vaikka näin pienikin määrä antaa jonkinlaisen läpileikkauksen kartoitettaessa jupperilaisten toiveita ja tavoitteita, yhdistys olisi toivonut laajempaa osanottoa. Kyselyn tulokset ovat toisaalla lehdessämme. Erittäin hedelmällisiä olivat kommentit, joita vastanneet olivat kiitettävästi kirjoittaneet. Olen kirjannut kaikki mukaan tuloksiin. Niistä yhdistys saa pureskeltavaa runsain määrin ja johtokunta tulee syksyn kuluessa paneutumaan niihin lähemmin.

*

Kaavoitus on ollut erittäin ajankohtainen aihe, niin meillä täällä Jupperissa kuin koko Espoossa. Palomäen kaavastahan kesäkuussa yhdistys järjesti alueen kiinteistönomistajille kokouksen, josta on kerrottu lehdessämme samoinkuin julkaistu kopio kaupunkisuunnittelulautakunnalle lähetetystä kirjelmästä.

Länsiväylä sangen näyttävästi puuttui myös kaavoituskysymykseen. Näin tavallisena espoolaisena jotenkin luottamus kaavoitukseen ja rakennusoikeuksiin on lähes 36 vuotta täällä asuneena, alkanut yhä enemmän horjua. Viime vuosikymmenen hullut vuodet ovat tulleet vieläkin hullumpina takaisin.

Tonttien pilkkominen tiiviin rakentamisen tyydyttämiseksi hirvittää. Jupperikaan ei ole edes maastollisesti sellainen, että tiivis rakentaminen olisi hyväksi. Tiet, luonto ja ennen kaikkea järvi joutuvat liialle kuormitukselle. Pahinta on se, että ei riitä tilaa ulkoilualueille puhumattakaan pihoista, joissa lapset voisivat leikkiä.

Toivottavasti ainakin se, mikä luonnosta vielä täällä Jupperissakin on jäljellä, saa olla rauhassa. Mutta jos Espoo alkaa rakennuskehotuksia jakamaan, silloin luottamus espoolaisuuteen menee kokonaan.

*

Ja lopuksi mukavampiin asioihin. Huomasikohan jupperilaiset Käkisalmen matkalle lähtijät Hesarissa 11.8. ollutta juttua. Siinä kerrottiin ja kuvattiin paikkakuntaa koko sivun täydeltä.

Lehden mukaan Käkisalmi on nykyään lehmusten kaupunki. Ja muistakaakin mennä Käkisalmen markkinoille. "Sieltä voi ostaa muhevan turkin tai valtavankokoisia rintaliivejä, CD:t eivät vielä ole ehtineet", mainostaa Hesari.

Matkalle lähtee yli 40 jupperilaista. Allekirjoittanut ei valitettavasti pääse mukaan, mutta toivottavasti joku pitää matkapäiväkirjaa. Hyvää matkaa kaikille!

SAINI LANU

RAKENTAMISKEHOTUSKO ESPOOSEEN?

Kuntalehdessä 12/99 otsikolla "Asutetaan täydennysrakentaen ja maankäyttösopimuksin" kirjoittaa **Pirjo Tuusa**, että Espoon kaupunki, joka tarjoaa syksyllä 70 kunnallista tonttia omakotirakentajille, haluaa myös välittää tietoja yksityisistä rakentamattomista tonteista.

"Maa on 'rakennustarvikkeista' niukin ja tärkein aines: ellei ole maata ei voi pystyttää sen paremmin koirankoppia kuin pilvenpiirtäjäkään", Tulsa kirjoittaa.

Espoon tonttipäällikkö **Jussi Eerolainen** toteaa samaisessa artikkelissa, että tonttipulaa suurempia ongelmia ovat kuitenkin kunnallistekniikan, puistojen, katujen ja palvelujen kalleus. Niinpä rakentamisen mahdollisuuksia haetaan tiivistämällä asutusta.

Tiivistämisidean toteuttamisesta on **Säterinmetsään** nousemassa malliksi keskieurooppalaistyylinen omakotirivistö. Lisäksi kaupunki yrittää edistää yksityistä tonttimyyntiä. Tässä tarkoituksessa se on lähettänyt sadalle laaksolahtelaiselle tontin omistajalle kirjeen, jossa kaupunki kysyy lupaa tiedottaa vapaasta tontista ostajille. Laaksolahdessa olisi näet tiet ja kunnallistekniikka valmiina.

Lisäksi Pirjo Tuusan artikkelissa Jussi Eerolainen kertoo, että jollei em. kirjeellä lähestyminen tuota tulosta, kaupungissa valmistellaan rakentamiskehotusta, jota Espoossa ei ole aiemmin käytetty. Nykyisin ollaan valmiita voimakeinoihin, myös lunastukseen, jos tarve vaatii.

SL

Opas on ilmaisjakelussa koulujen kautta, liikuntatiloissa, nuorisotiloissa, yhteispalvelupisteissä ja kirjastoissa.

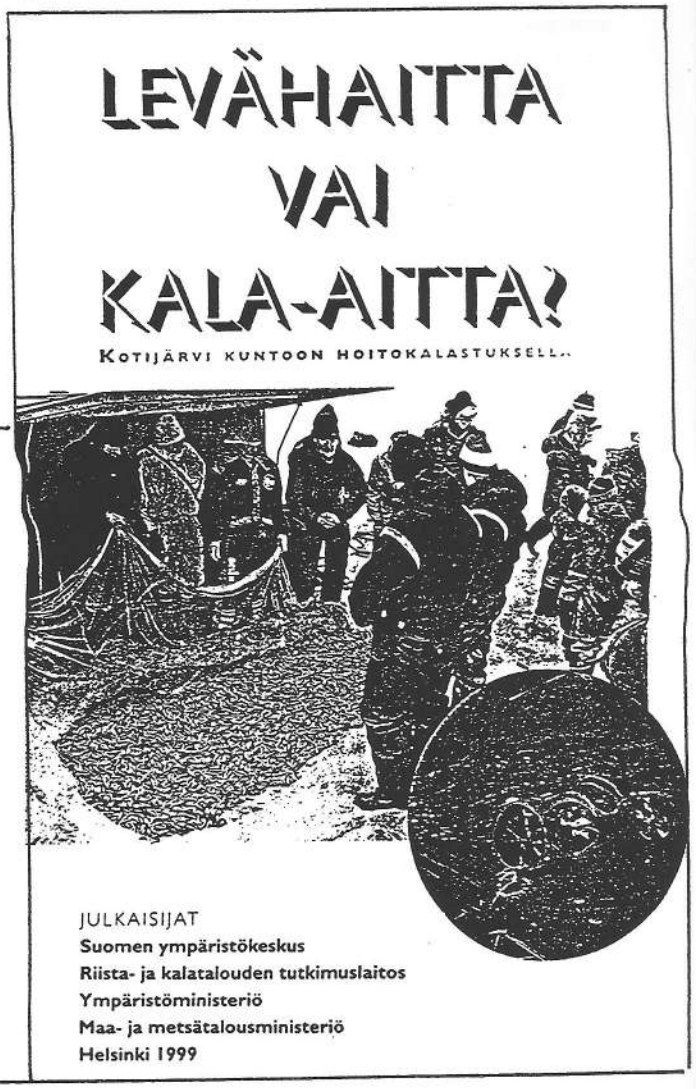

→

Vedenlaadun arvioinnista ja seurannasta saa lisätietoja kunnan ympäristöviranomaisilta sekä alueellisista ympäristökeskuksista tai vesiensuojeluyhdistyksistä.

- **Uudenmaan ympäristökeskus**
  Asemapäällikönkatu 14, PL 36
  00521 Helsinki, puh. 148 881
- **Espoon ympäristökeskus**
  Kirkkojärventie 6 B
  02770 Espoo, puh. 806 4832

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Osana Uudenmaan Liiton toimintaa pidettiin 9.6.1999 *Laaksolahden monitoimitalolla* kokous, jossa olivat edustettuina *Espoon kaupungin ympäristökeskus, LT-Konsultit Oy* sekä *Pitkäjärven lähialueiden asukasyhdistykset.*

Kokouksen teemana olivat Pitkäjärven virkistyskäyttöarvojen kartoittaminen, asetettavat tavoitteet sekä konkreettiset ehdotukset virkistyskäyttömahdollisuuksien lisäämiseksi.

Tilaisuuden isäntänä toiminut *Laaksolahden Huvilayhdistyksen* puheenjohtaja **Juhani Hämeri** käytti kokouksen avauspuheenvuoron ja toivotti osanottajat tervetulleiksi. Seuraavaksi kuultiin ympäristökeskuksen puheenvuoro ja siirryttiin sitten asian käsittelyyn LT-Konsultit Oy:n edustajan **Päivi Piispan** johdolla.

Kokouksessa esitettiin mm. kysymys, onko tulevaisuuden hallinta "näpeissä". **Olavi Laine** kertoi vastauspuheenvuorossaan Pitkäjärvitoimikunnan jäsenistön keskuudessa parhaillaan meneillään olevasta kyselystä, jonka vastausten pohjalta on tarkoituksena kartoittaa eri puolilla järveä suoritettavia toimenpiteitä, joilla on mahdollisesti tavalla tai toisella vaikutusta järveen ja sen ympäristöön. Vastauksia kyselyyn on tullut vasta muutamia, mutta tavoitteena on syksyn aikana luoda jonkinlainen yhteenveto jo suoritetuista tai vasta suunnitteilla olevista projekteista.

Pitkäjärven virkistyskäytön kartoittamiseksi mahdollisimman monipuolisesti kokous jakaantui työryhmiin, jotka esittivät mielipiteensä siitä, mikä tai mitkä asiat koettiin tärkeiksi. Työryhmien vastaukset olivat jokseenkin samansisältöisiä. Kalastus, uiminen, veneily ja surffaus, kevyellä tekniikalla rakennetun reitin saaminen järven ympäri, maisemallisten arvojen saattaminen kunniaansa, veneiden saaminen järjestykseen sekä uimarannat kuntoon ja hoitoon olivat ne asiat, joihin kiinnitettiin huomiota.

Kenellä on hoitovastuu rannoista, ja onko kaavoituksessa varattu riittävästi tilaa virkistyskäytölle, mitä järvi kestää ja mitä ei? Nämä kysymykset jäivät toistaiseksi vaille vastausta. Todettiin, että alueelta pientalotonttia hakevien määrä on melkoinen, joten kuormitus tulee tältä taholta oleellisesti lisääntymään.

Jo varhaisemman Pitkäjärvitoimikunnan ajoista lähtien on tehty lukuisia tutkimuksia ja suunnitelmia Pitkäjärven saneeraamiseksi, konkreettiset toimet ovat sitävastoin jääneet lähinnä tuolloin aloitettuun ja sittemmin keskeytyneeseen ilmastukseen, joka elvytettiin jälleen nykyisen toimikunnan aikana muutama vuosi sitten. Myös viimekesäinen hoitokalastus, vaikkakin se jäi pahasti keskeneräiseksi, kuuluu nähin konkreettisiin toimiin.

Kesän aikana on kalastuskunnan esimies **Tapani Tammela** ottanut viikoittain levänäytteet järvestä ja välittänyt tiedot valtakunnalliseen tiedostoon.

Suomenlahden Meripuolustusalueen 5. miinalaivue tulee 20.- 4.9.1999 suorittamaan Pitkäjärven pohjassa olevien ajoneuvojen etsinnän ja avustaa niiden nostamisessa. Harjoituksen toteutuksesta vastaa **Sukeltajakurssi**, jonka vahvuus on 7 kouluttajaa ja 15 varusmiestä. Taidamme vihdoin päästä eroon hoitokalastusta pahasti haittaavista romuista!

JUHANI TARVAS
Pitkäjärvitoimikunnan sihteeri

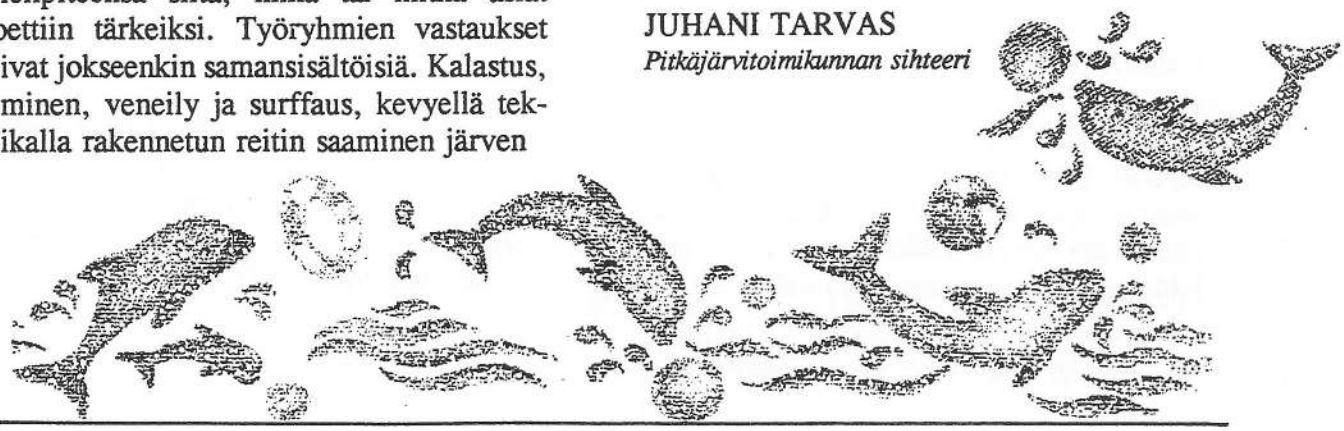

JUPPERIN KOULULLA JUHLITTIIN

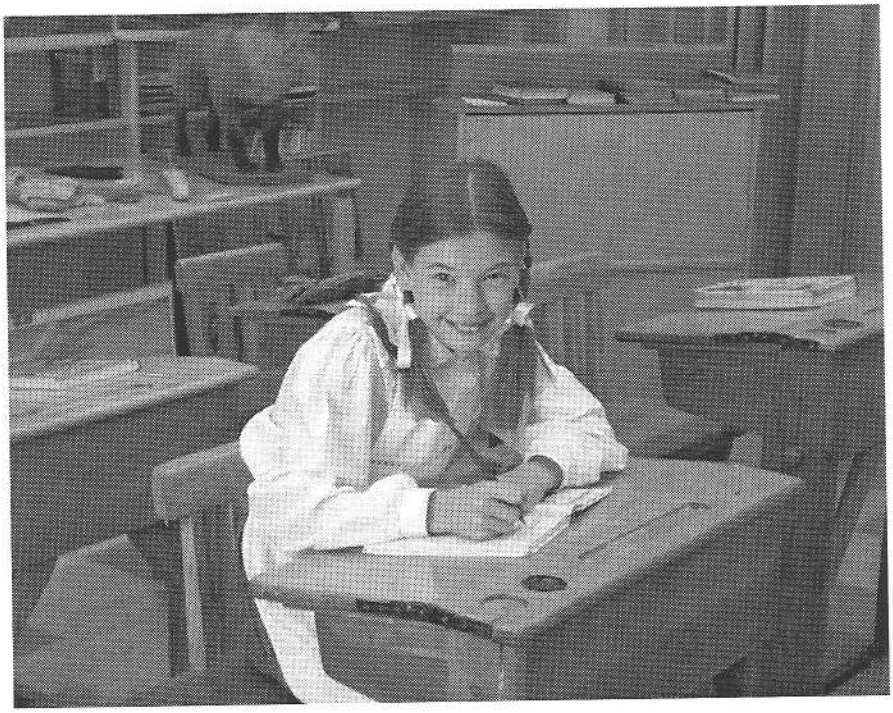

Oppivelvollisuuskoulun alkamisesta Jupperissa tulee tänä vuonna kuluneeksi 60 vuotta. Tätä suurta merkkitapahtumaa vietettiin koululla toukokuussa järjestämällä monipuolinen juhlaviikko, jonka aikana erilaisten teemojen, tapahtumien ja tietysti juhlinnan merkeissä luotiin katsaus koulun menneisiin vuosikymmeniin, esiteltiin nykyhetken koulunkäyntiä Jupperissa ja pyrittiin raottamaan myös tulevaisuuden verhoa.

Juhlaviikko aloitettiin aluepappimme pitämällä *perinteisellä aamuhartaudella,* jossa virsi laulettiin harmonin säestyksellä - tietysti seisten.

Avoimien ovien päivä tarjosi mahdollisuuden tutustua koulumme nykypäivään. Oppitunteja oli tullut seuraamaan runsas joukko vanhempia, isovanhempia ja muita koulumme toiminnasta kiinnostuneita.

Kelloja kierrettiin vuosikymmeniä taaksepäin, kun seuraavana päivänä vietettiin *wanhan ajan koulupäivää.* Kilikello kutsui aluksi koulumme kaikki n. 400 oppilasta juhlavaan lipunnostoon lippulauluineen, jonka jälkeen siirryttiin istuttamaan juhlatammea koulun pihamaalle. Yksi tärkeimmistä tunnelman luojista oli koko koulun väen pukeutuminen vanhanajan vaatteisiin. Tytöt esiliinoineen ja rusettiletteineen, pojat polvihousuineen ja koulun henkilökunta upeine pukuineen oli näky, joka loi aitoa entisajan tunnelmaa vuosikymmenten takaa.

Koulun kirjastoon rakennettu *wanhan ajan koululuokka* paripulpetteineen, mustepulloineen ja vanhoine kirjoineen ynnä muine välineineen oli myös nähtävyys. Vieraittemme pitämät esitykset entisajan koulunkäynnistä kurinpitoineen ja sääntöineen olivat myös mielenkiintoista kuultavaa. Päivän yhtenä kohokohtana oli vanhan ajan kouluruokailu. Kotoa tuodut eväsleivät voipaperiin käärittyinä, maitopullo sekä koulussa valmistettu puuro toivat mielikuvan vuosikymmenten takaisesta kouluruokailusta.

Liikuntapäivänä tehtiin tutustumisretki vanhoihin koulurakennuksiin ja paikkoihin, joissa Jupperin koulu on vuosikymmenten aikana toiminut. Lisäksi leikittiin perinne

leikkejä ja kisailtiin mm. pussihyppelyssä, saappaanheitossa ja köydenvedossa.

Varsinaisiin 60-vuotisjuhliin saapui kutsuvieraina suuri joukko koulumme entisiä opettajia ja henkilökuntaa sekä lukuisa määrä henkilöitä, jotka kuuluvat koulumme yhteistyöverkostoon. Juhla koostui koulumme historiaan liittyvistä oppilaiden esityksistä, perinteisistä lauluista ja juhlapuheen piti koulun entinen johtaja, opetusneuvos **Jaakko Linnankivi**.

Koko juhlaviikon avoinna ollut *oppilastöiden näyttely* sai paljon ansaittua huomiota. Samoin Jupperin koulun eri vuosikymmenistä koottu *historiikki*. ⟶

Juhlaviikkoon kuului tärkeänä osana myös vanhempainyhdistys **Jukovan** järjestämät ohjelmalliset *juhlatanssiaiset,* joita edelsi pitkin kevättä järjestetty ja suuren suosion saanut tanssikurssi. Juhlatanssiaisten musiikista vastasi opettajista ja vanhemmista koottu tanssiorkesteri ja onnistuneen illan tähtivieraaksi oli saatu taiteilija **Merja Larivaara**.

Kiitokset vielä kerran kaikille juhliin osallistuneille ja niiden järjestelyistä vastanneille.

Juhlaviikon tavoitteena oli tarjota sekä lapsille että aikuisille unohtumattomia elämyksiä ja kokemuksia koulumme vaiheista. Kuukausien yhteinen uurastus oli tuottanut toivotun lopputuloksen ja yksi tärkeä merkkipaalu Jupperin koulun historiassa oli saavutettu.

Juhlaterveisin

JOUNI HOLOPAINEN
Jupperin koulun rehtori

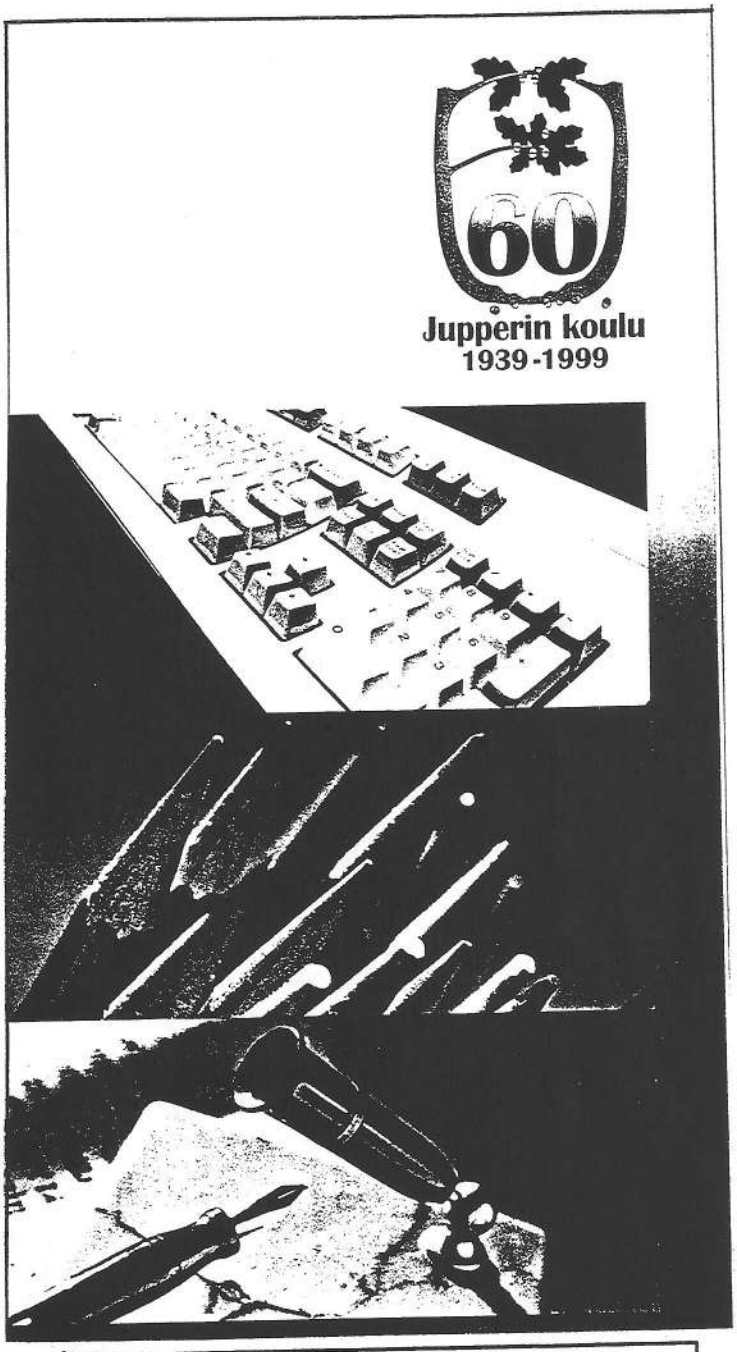

RJN – AUTO & KONEHUOLTO OY
Puh. 852 4386

- Katsastuspalvelu
- Jarru- ja pakokaasutestaus
- Pienkonehuollot
- Tarvikemyynti
- Huollot ja korjaukset
- Tuulilasin vaihdot
- Peltityöt

Jupperi Palokunnanpuisto 5 02730 Espoo
Avoinna ark. 7–18.00

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 854 7855

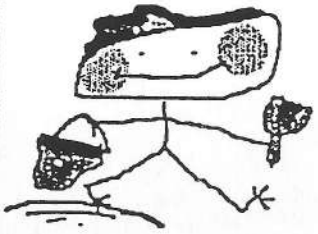

JUPPERIN MONTESSORI-KESKUS

LEIKI- OPI- KEHITY
PIRJO ERKE P. 8547855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

PALOMÄEN KAAVA-ALUEESTA KANTAAOTTAVA KOKOUS

Yhdistys järjesti Jupperin koululla 14.6.99 klo 19.00 kokouksen, johon kirjeitse kutsuttiin Palomäen kaava-alueen kiinteistöjen haltijat tutustumaan ja keskustelemaan sekä tarvittaessa ottamaan kantaa nähtävillä olevaan asemakaavaehdotukseen. Tilaisuuteen osallistui asiasta kiinnostuneita jupperilaisia puolisen sataa.

Alla poimintoja kokouksessa laaditusta pöytäkirjasta:

Yhdistyksen puheenjohtaja **Mauri Alasaari** avasi kokouksen, jonka puheenjohtajaksi valittiin Palomäen alueella asuva yhdistyksen varapuheenjohtaja **Jouni Holopainen** ja sihteeriksi yhdistyksen sihteeri **Kai Haapamäki**, jotka molemmat kuuluvat myös yhdistyksen kaavatoimikuntaan.

Aluksi puheenjohtaja ja sihteeri esittelivät nähtävillä olevia kaavaehdotuksia ja vastailivat yleisön kysymyksiin. Tätä seuranneessa runsaassa keskustelussa puheenvuoroja käyttivät mm. Alasaari, **Jokinen, Sallinen, Lievonen, Lehtinen, Vannas, Rostila, Savola, Seppänen, Hakkarainen, Heikkilä, Peltonen, Sandholm.**

Puheenvuoroissa kannatettiin voimakkaasti alueen säilyttämistä pientalovaltaisena asuinalueena ja vastustettiin tehokkuuden lisäämistä, joka johtaisi paikoin, lähinnä rakentamattomilla tonteilla, asuntolukumäärän kasvamiseen. Lisäksi puheenvuoroissa tuotiin esiin:

- tehokkuuden kasvaessa kiinteistövero nousee;
- moni rakentanut talonsa luullen alueen säilyvän omakotialueena;
- alueen puusto häviää rakennettaessa pieniä asuntoja ja niiden vaatimat parkkipaikat (2/as);
- Espoon nykyistä asuntopulatilannetta tuskin pystytään auttamaan Palomäen asuntokantaa tiivistämällä.

Vain yhdessä puheenvuorossa kannatettiin viereisen Veinin kaavan mukaista tehokkaampaa rakentamista.

Asiasta käytyjen puheenvuorojen jälkeen päätettiin yksimielisesti toimittaa kaupunkisuunnittelulautakunnalle Palomäen kaavamääräyksiin seuraavat huomautukset/kannanotot:

a) Asuntotyyppinä tulee säilyttää kaavassa omakotivaltainen pientaloalue, ja korttelialuemerkintänä voidaan käyttää AP-1, mikäli tontilla voidaan indeksimäärityksin rajoittaa asuntolukumäärää.

b) Asuinalueen säilyminen pääosin pientaloalueena edellyttää asuntolukumäärän rajoittamista tonttikohtaisesti. Kokous päätti esittää, että tonteille saisi rakentaa yhden (1) asunnon jokaista täyttä 700 neliömetriä kohden tontin pinta-alasta.

c) Alueen yleiseksi kerrosalan tehokkuusluvuksi pientaloalueella riittää e = 0,20, kun tähän lisätään vielä 30 neliömetriä asuntoa kohti varasto-, autotalli -ym. tiloja.

Päätettiin, että kokouksen osanottajaluettelo käy allekirjoituksena huomautusta tehtäessä ja lisäksi muiltakin kaava-alueen kiinteistöjen haltijoilta pyritään hankkimaan mielipide em. kaavamääräyshuomautuksista.

Sovittiin, että Jupperin Omakotiyhdistyksen kaavatoimikunta hoitaa esitykset kaupunkisuunnittelulautakunnalle, ja velvoitettiin yhdistyksen johtokunta muillakin tavoin neuvottelemaan hyvään ratkaisuun pääsemiseksi, johon toivottiin tukea myös alueen asukkailta.

SL

Kirjelmä kaavasta viereisellä sivulla —>

KULMA-OJATIEN UUSIA TALOJA

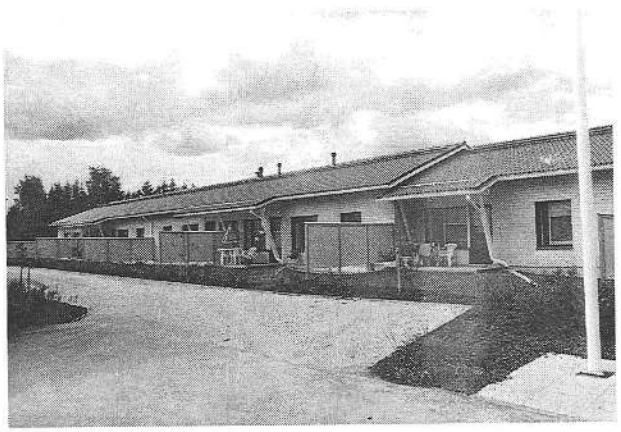

Vantaan puoleinen Jupperi täyttyy taloista ja asutus lisääntyy. Uusia jäseniäkö tulossa yhdistykselle? (Kuvat: Olavi Laine)

Espoon kaupunki
Kaupunkisuunnittelulautakunta

60. kaupunginosa Palomäki ja Jupperi I muutos, Laaksolahti/60190, 60199, osa 60129, osa 60133 ja osa 60134 sekä niihin liittyvät alueet

HUOMAUTUS ASEMAKAAVAEHDOTUKSESTA

Me Jupperin Palomäen asemakaava-alueen asukkaat vastustamme eräin osin nähtävillä olevaa asemakaavaehdotusta merkintöjen osalta joita on muutettu edellisen kerran nähtävillä olon jälkeen.
Kaava-alueen asukkaat oli Jupperin Omakotiyhdistyksen toimesta kutsuttu 14.6.1999 tutustumaan ja keskustelemaan sekä ottamaan kantaa RakA 39§ mukaan nähtävillä olevasta asemakaavaehdotuksesta. Tilaisuudessa käytyjen runsaiden puheenvuorojen jälkeen päätettiin yksimielisesti asukkaiden toivomuksena seuraavat huomautukset/kannanotot kaavamääräyksiin:

1. Asuntotyyppinä tulee säilyttää kaavassa omakotivaltainen pientaloalue ja kortttelialue merkintänä voidaan käyttää AP-1, mikäli indeksi määrityksin voidaan rajoittaa asuntolukumäärää tontilla.

2. Asuinalueemme säilyminen pääosin pientaloalueena edellyttää asuntolukumäärän rajoittamista tonttikohtaisesti. Kokous päätti esittää, että tonteille saisi rakentaa (1) yhden asunnon jokaista täyttä 700 m2 kohden tontin pinta-alasta.

3. Alueen yleiseksi kerrosalan tehokkuusluvuksi pientaloalueella riittää e- 0.20 kun tähän lisätään vielä 30 m2 asuntoa kohti varasto-, autotalli-ym. tiloja.

Perusteluna esitämme seuraavaa:

Palomäen asemakaavoituksen tavoitteena on ollut Jupperi I ja II mukaisesti väljähkön, nykyisiä luonnonolosuhteita noudattava "omakotimaisen" asuinympäristön säilyminen. Kaavoitus on ollut vireillä alueella yli 20 vuotta ja tänä aikana alue on rakentunut poikkeusluvin em. lähtökohdin. Näin ollen nykyiset kiinteistönomistajat ovat jo hankintapäätöksiään tehdessään luottaneet kaavoitusprosessin johdonmukaisuuteen ja alueen säilymiseen omakotialueena. Koska alueen tiloista lähes 90 prosenttille on rakennettu uudehkoja pientaloja, niin tonteille on vaikea sijoittaa tehostettua rivitaloasutusta viihtyisä ympäristö puustoineen säilyttäen. Mm. YTV:n äskettäin suorittamassa aluetarkastelussa todettiin, että Jupperi-Laaksolahden ympäristöystävällisyys ja luonnonläheisyys ei perustu kaavallisiin viheraluevarauksiin vaan rakentamisen väljyyteen ja tonttikohtaiseen "vihreyteen".

Edelleen me allekirjoittaneet kiinnitämme huomiota siihen, että perusteellinen muutos alueen luonteessa on tapahtunut ilman, että päätöksenteossa olisi lainkaan huomioitu muutostarpeita tiestössä ja palvelurakenteessa. Asutuksen tiivistäminen merkitsee välttämättä myös liikenteellisiä muutoksia ja varausten tekemistä myös kunnallisia palveluja, mm. kouluja ja päiväkoteja varten.

Asuntotehkkuus 0,2 turvaa alueen säilymisen pientaloval-taisena alueena ottaen huomioon rinteisen maaston jota suuremmalla tehokuudella rakennettaessa johtaisi ympäristöä tuhoaviin pengeryksiin.

Asuntolukumäärän rajoitusmääritys voidaan mielestämme toteuttaa parhaiten merkitsemällä kaavaan tonttikohtaisesti asuntolukumäärä Jupperi I ja II tapaan. Tietojemme mukaan tällainen määritys on rakennuslupaa haettaessa selväpiirteinen. Rajatapauksissa yhtenäisen tulkinnan voi kaavoittaja tehdä parhaiten sekä tapauskohtaisesti hieman joustaa kaavamerkintää tehdessään.
Kokouksessamme toivottiin edelleen, että alueen tiestön aluevaraukset ja määritykset mm. Riihiniityntien, Vahverotie sekä katujen välinen polkuverkosto vaativat tarkastuksia. Em. seikoista kiinteistöjen omistajat tulevat jättämään omat huomautuksensa.
Kaavatyöryhmämme on käytettävissä paikallistuntemuksella liikenteellisissä tarkasteluissa ja tulee ottamaan yhteyttä kaavoittajaan.

Espoossa 24 päivänä kesäkuuta 1999.

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Jouni Holopainen
varapuheenjohtaja

Kai Haapamäki
sihteeri

LIITTEET:

Palomäen kaavakokoukseen osallistuneitten luettelo.
Palomäen kiinteistöiltä pyydetyt mielipiteet kaavaluonnoksesta.
Palomäen alueen kartta johon on merkitty ne kiinteistön haltijoiden kannanotot kaavamääräyksistä.
Pöytäkirja 14.6.1999 pidetystä kaavakokouksesta.

Jupperin Omakotiyhdistys ry
Jouni Holopainen, Riihiniityntie 42, 02730 Espoo
Kai Haapamäki, Kalliotie 17 A, 02730 Espoo

9

SAKITTUA

HS. 23.7.99

Espoo saanut alkunsa haavikosta

JUHA HONKONEN
Helsingin Sanomat

Sekä Espoon asutus että nimi on saanut alkunsa haapametsästä. Nykyisessä Espoonkartanon kaupunginosassa olleeseen haavikkoon tuli keskiajalla asumaan ruotsinkielistä väkeä.

He nimesivät Mankin- ja Gumbölenjoen yhtymäkohdan muinaisruotsin haavikkoa tarkoittavan äspe-sanan mukaan Espeksi. Paikalle nousseesta pitäjästä tuli Espeby.

"Tämä on hyvin kiistaton juttu, koska paikassa on yhä nykyäänkin paljon haapoja. Asiakirjoissa paikka on ensimmäisen kerran mainittu vuonna 1431 nimellä Espa", valottaa eläkkeellä oleva filosofian tohtori **Sauko Kepsu.**

Ä-kirjain muuttuu luontevasti e:ksi, mutta miksi sanassa on a-kirjain? Vastauksen saamiseksi on huomattava, että Espoonjoki, Esboån, kulkee alueen lähistöllä. Jokea kutsuttiin keskiajalla nimellä Äspeå tai Espeå. Pitäjä sai joesta å-kirjaimen, ja vuoden 1433 asiakirjassa asuinalue onkin Espå.

Asutuksen keskus siirtyi pikku hiljaa nykyiseen Espoon keskukseen, jota kutsuttiin vuonna 1540 Espååksi. Ruotsinkieliseen nimeen Esbo tuli loppuosa asutusta tarkoittavasta bo-sanasta. Kun paikka sai vuonna 1868 kunnallishallinnon, se kirjoitettiin suomeksi Espoo.

■ *Espoolaiset saavat rautaisannoksen paikannimien historiaa syyskuun 10. ja 11. päivä. Euroopan rakennusperintöpäivien teemana ovat paikannimet ja Suomen päätapahtuma on Espoossa. Perjantaina järjestetään Otaniemessä asiantuntijaseminaari ja lauantaina Tapiolassa Nimitori, jossa kerrotaan historian lisäksi paikkojen slanginimistä.*

Mistä nimet tulevat?

Sarjassa kerrotaan, mistä Uudenmaan paikannimet ovat saaneet alkunsa.

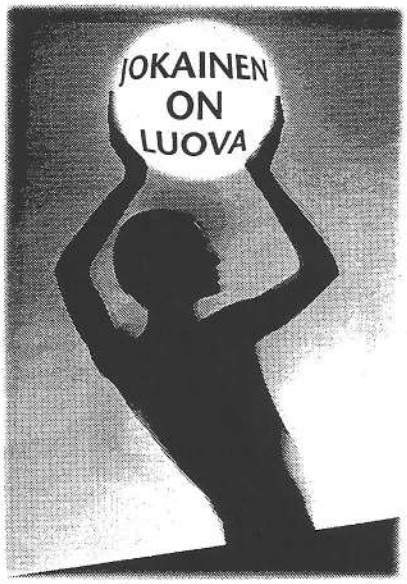

Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.
Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa, uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.
Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä luovuus on avain menestykseen.

Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

Auringonpimennys Tukholmassa vuonna 1954

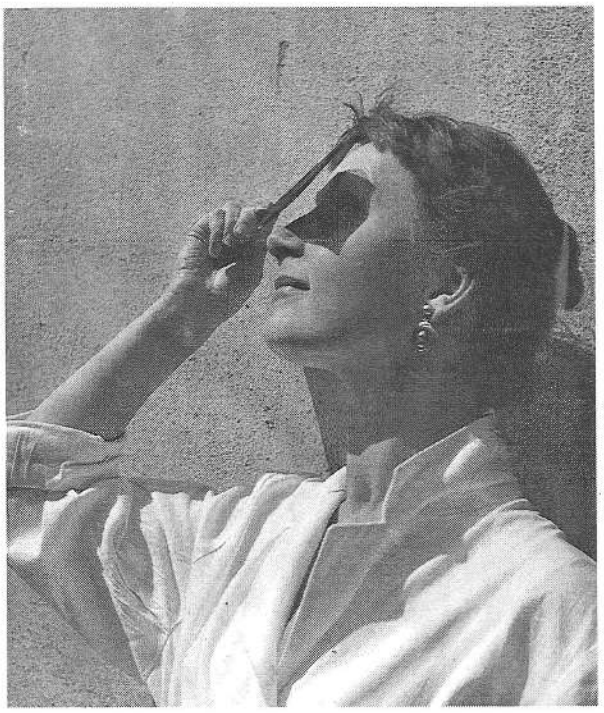

11.8.1999 Euroopassa tapahtuneen vuosisadan viimeisen auringonpimennyksen innoittamana etsin valokuvaalbumistani yllä olevan valokuvan. Asuin silloin Tukholmassa ja työskentelin eräässä laboratoriossa. Olimme työpaikkamme pihassa odottamassa tätä tärkeää tapahtumaa, kun luokseni tuli lehtikuvaaja, joka pyysi lupaa ottaa minusta kuvan Life'iin. Suostuin tietysti. Näin ikuistui 45 vuotta sitten seurattu auringonpimennys minun osaltani.
SL

Ikä antaa hyödyllistä kokemusta - KÄYTTÄKÄÄMME SITÄ!

Eräänä alkutalven tai myöhäissyksyn iltana ajelin hiljakseen erään Kruunuhaassa isännöimäni kiinteistön porttikäytävän ohi. Silmiini sattui käytävän seinissä aivan kuin liekkien aiheuttama häivähdys. Pysäköin ajoneuvoni ja lähdin katsomaan syytä ilmiöön.

Pieni nuotiohan se oli ja nuotion äärellä tumma, hieman köyry hahmo puuhaamassa jotakin omintakeista. Neiti Salowiushan siinä:

- Kas, isännöitsijähän sieltä tulee. Minä tässä suksia tervaan. Meidän hiihtoporukkamme lähtee taas Lappiin sujuttelemaan, kuten joka vuosi olemme tehneet. Meitä on kymmenkunta naisihmistä, nuorin 86-vuotias. Jo kolmekymmentä vuotta olemme käyneet joka talvi tunturin kupeessa verryttelemässä taitoamme. Eihän täällä Helsingissä enää pääse hiihtämään, kun ei ole luntakaan. Puusukset ovat parhaat. Eivät ole liian liukkaat ja pitävät umpihangessa pinnalla paremmin.

Totesin, että suksien tervaus oli asiantuntemuksella tehty, ohuelti ja tasaisesti. Hiihtovälineitten väri kuin russakan selästä otettu - ehkä tummempi. Turhaa olisi ollut sanoa, ettei kaupungissa saa avotulta tehdä. Muut asukkaat saattavat häiriintyä lämpimän puutervan sinällään miellyttävästä tuoksusta, joka leijui kivimuurien kattaman pihan tyynessä pakkasilmassa. Ja työkin alkoi olla valmis vain hieman pohjien silittämistä vailla. Toivotin hyvää hiihtoretkeä ja lähdin pois.

Pari vuotta myöhemmin minut kutsuttiin neiti Salowiuksen 90-vuotispäiville, hyvin sävyisille kakku- ja kahvijuhlille hänen vaatimattomaan, mutta kotoisaan yksiöönsä.

- Minä irtisanoin itseni ja lopetin työn teon, kun täytin yhdeksänkymmentä vuotta. Eihän sitä kehtaa enää ahertaa, kun ihmiset sanoivat, että heillä on melkein satavuotias kirjastonhoitaja.

Neiti Salowius oli tähän saakka ollut Hakaniemessä erään yhdistyksen palveluksessa ja tietämäni mukaan erittäin suosittu henkilö. Meidän asuntoyhtiössämme hänet valittiin aina yhtiökokousten pöytäkirjan tarkastajaksi ja siinä tehtävässä hän oli tarkka ja pätevä.

Iän karttuessa olen yhä enemmän alkanut pohtia, miksi ihmisen pitää yrittää eläkkeelle mahdollisimman nuorena. Ei työnteko välttämättä ole epämiellyttävää. Se saattaa olla hyvin antoisaakin: saa auttaa lähimmäisiään, kokee olevansa tarpeellinen, tietää osaavansa ja pystyvänsä hoitamaan asioita - ja ennen kaikkea, ei jää jälkeen eikä ulkopuolelle yhteiskunnan kehityksessä.

Aikanaan tutustuin läheisesti Espoon Sotaveteraanien toimintaan ja hämmästyin sitä kokemusta, tietoa ja taitoa, jota heidän jäsenpiirissään oli. Ja ovathan he antaneet tämän talenttinsa Espoolle parhaansa mukaan esimerkiksi järjestämällä "kaatopaikkaveteraaneille" asunnot periaatteella "kaveria ei jätetä".

Jupperin Omakotiyhdistyksessäkin, kun nuoret eivät oikein ehdi syventyä yhteisiin rientoihin, kannattaisi lähentyä ikääntyneempiä jäseniä ja houkuttaa heidät taitoineen ja tietoineen viemään toimintaa eteenpäin. Perustetaan vaikkapa "seniilikerho", kuten Espoon Urheiluautoilijoillakin on.

SEPPO RÄISÄNEN

Mistä savutonta tangon taikaa?
Nim. "Mielessä ravintolailta"

Hyvät neuvot
Keuhkovammaliitosta
Puh. (90) 752 7511

Kysely jupperilaisille 1999

Viime keväänä kaikille jupperilaisille lähetettyyn kyselyyn, joka jäsenlehden välissä tavoitti n. 500 jupperilaistaloutta, tuli vastauksia vain kaikkiaan 34. Otos on niin pieni, ettei aikomaamme tietokonekäsittelyä kannattanut tehdä, vaan allekirjoittanut on laskenut tulokset, jotka alla ovat nähtävissänne. Näinkin vähäisestä vastausmäärästä saa toki jonkinlaisen läpileikkauksen jupperilaisten mielipiteistä Jupperin ja sen lähialueiden palveluista, viihtyisyydestä ja yhdistyksen toiminnasta, jotka kyselyssä olivat kohteina. Kyselyä vahvistavat jupperilaisten eri asioista tekemät kommentit, jotka antavat yhdistyksen johtokunnalle erinomaista tietoa palveluista, joihin on tärkeää saada muutosta tai parannusta, ja myöskin vinkkejä niiden toteuttamiseksi. Lisäksi kommentit antavat palautetta yhdistyksen nykyisestä toiminnasta ja toiveista sen kehittämiseksi.

KYSELYN TULOKSIA:
Kysymyksiin vastattiin asteikolla 1-5 rengastamalla mielipidettä vastaava numero mittareina asian merkitys ja tyytyväisyys. Alla oleviin tuloksiin on merkitty kunkin asian merkitystä ja tyytyväisyyttä mittaava suurin lukema. Lisäksi olen merkinnyt sen, kuinka monta on jättänyt kunkin asian kohdalla vastaamatta.

Asian merkitys	1 = ei tärkeä 5 = hyvin tärkeä	Tyytyväisyys	1 = hyvin tyytymätön 5 = erittäin tyytyväinen

1. Jupperilaisten käytettävissä olevien julkisten palveluiden merkitys Sinulle ja tyytyväisyytesi niihin.

	Asian merkitys	Tyytyväisyys
Päivähoito	1 = 13 ei merkitystä = 3	3 = 15 ei mielipidettä = 11
Kouluolot	5 = 18 ei merkitystä = 3	3 = 13 ei mielipidettä = 7
Julkinen liikenne	5 = 14 ei merkitystä = 0	3 = 14 ei mielipidettä = 1
Terveyspalvelut	5 = 14 ei merkitystä = 0	3 = 17 ei mielipidettä = 1
Kirjasto	5 = 17 ei merkitystä = 0	5 = 14 ja 4 = 14 ei mielipidettä = 0
Liikuntatilat ja -paikat	4 = 11 ei merkitystä = 0	2 = 11 ei mielipidettä = 2
Posti	5 = 16 ei merkitystä = 0	1 = 15 ei mielipidettä = 1
Pankki	5 = 16 ei merkitystä = 0	1 = 15 ei mielipidettä = 1

Kommentit:

*** **Yksinäisenä** en osaa ottaa kantaa lapsiperheiden puolesta. -> **Päiväkotipaikkoja** ei löydy edes yksinhuoltajalle, joka käy töissä. Ainoastaan perhepäivähoitoa jossain Kolkekannaksentiellä. -> **Kunnallista** päivähoitoa tarvittaisiin surkeasti.

*** **Liian** suuria luokkia ala-asteella, Karakallion yläaste liian suuri. -> **Koulun** ala-aste puuttuu. -> **Jupperin** koulun toiminta erinomaista; mistä ratkaisu kasvavalle luokkakoolle ja tilanahtaudelle.

*** **Bussipysäkkejä** on liian harvassa. Esim. 24-linja, jolla ei ole pysäkkiä paikallisen Spar-kaupan kohdalla. -> **Tarvitaan** bussiyhteys Lintuvaaraan Jupperista (suora). -> **Voisiko** linja 248 jatkaa reittiään Tammipääntielle edes ruuhka-aikoina? (Asukasmäärä voimakkaassa kasvussa).

*** **Kirjasto** auki koko viikon, myös kesällä!

*** **Olisi** hienoa, jos Rantaniityn kentälle saataisiin jää. -> **Olisi** mukavaa, jos Jupperin oma urheilukenttä olisi talvisin jäädytetty luistinradaksi. Valotkin on sinne aikoinaan rakennettu luistelua varten. -> **"Tavallisia"** liikunnanharrastajia varten pehmeäpohjainen maastopolku/pururata. -> **Kenttien** jäädytys! Ylä-Jupperissa olisi luistelijoita/pelaajia, jos jäädytys kentälle saataisiin toimimaan. -> **Espoon** latutilanne ja luistinradat huonot. -> **Mäkipaikat** säästettävä Lanunmäessä (ja Rajakujalle uusi??) -> **Rantakenttä** talvella luistinradaksi heti ensimmäisillä pakkasilla. -> **Ladut** Linnaisten pellolle ja Ojankulmalle asti (Yhteistyö Vantaalle!). Latu rannan suunnalta Kaipion metsään. -> **Luontoa** on lähellä, mutta käyttömahdollisuudet ovat hyvin rajalliset. Yleisiä toiminnallisia alueita ei juurikaan ole. -> **Uimahalli** puuttuu. -> **Hiihto** yes, liikuntahalli lähellä, mutta vapaaluisteluaikoja lisää!

*** **Posti** on hyvä, mutta liian kaukana. -> **Postinjakelu** toimii, mutta postitoimiston sijainti ja etäisyys on sopimaton. -> **Lähin** posti ja parhaat kulkuyhteydet ovat Karakallioon - haluaisin kuulua Karakallion postin alueeseen. -> **Hyvä posti** Karakalliossa, surkean huono palvelu Viherlaaksossa, jossa pakko suorittaa joitakin asioita. Miksi tällaiset postipiirit? Miksi lähin posti ei ole meidän postimme? -> **Postista** pois byrokraattisuutta ja loputon jonotus. -> **Postitoimisto** puuttuu ja pankki.

*** Pankkien saneeraukseen hitaampi aikataulu. -> Pankkiautomaattia kaivataan Laaksolahti-Jupperi -alueelle.

*** Jupperissa palveluita ei ole oikeastaan yhtään. -> Kilpailuttamismentaliteettia tulee vastustaa. Se ei vie yhteiskuntaa parempaan suuntaan, vaan tuo ihmisille vain paineita.

2. Mielipiteesi alueen kaavoitus-, tie- ja liikenneolojen merkityksestä ja tyytyväisyytesi niihin.

	Asian merkitys	Tyytyväisyys
Tiestö	5 = 25 ei merkitystä = 1	3 = 11 ei mielipidettä = 1
Liikenneturvallisuus	5 = 29 ei merkitystä = 0	3 = 10 ei mielipidettä = 1
Kevyen liikenteen väylät	5 = 22 ei merkitystä = 1	3 = 9 ja 2 = 9 ei mielipidettä = 2
Liikenneväylien kunnossapito	5 = 25 ei merkitystä = 1	3 = 10 ja 2 = 9 ei mielipidettä = 1
Puistoalueiden kunnossapito	5 = 13 ei merkitystä = 1	3 = 11 ei mielipidettä = 2

Kommentit:

*** Tammipääntie/Pitkäjärventie/Riihiniityntie -risteysalueelle tarvitaan liikennevalot "tynkä"Kehä II:n valmistuttua ja liikennemäärien kasvaessa entisestään. -> **Pitkäaikaisena** jupperilaisena voin sanoa, että kehitys on mennyt hyvään suuntaan. -> **Kehä II** pitää jatkaa Turuntieltä eteenpäin heti vauhdilla muuten Riihiniityntiestä tulee liikenteellisesti Kehä II:n jatko. -> **Omakotiyhdistyksen** liikennepolitiikkaan on kuulunut vuodesta toiseen läpikulkuliikenteen vähentäminen alueellamme. Rantatien katkaisun johdosta on läpikulkuliikenne lisääntynyt Tammipääntiellä varsinkin, kun opaste Tammipääntien pohjoispäässä sanoo autoilijoille, mistä tulee ajaa. Yhdistyksen tulisi ryhtyä toimenpiteisiin läpikulkuliikenteen katkaisemiseksi myös Tammipääntiellä. -> **Tiestö** ei vastaa Suomen toiseksi suurimman <u>kaupungin</u> tiestöä. Minne veromarkat oikein menevät? -> **Kehä II** rakennettava pian!

*** **Nopeusrajoitukset** pikkuteillä epäselviä. Osa teistä voisi olla merkitty esim. "pihakatu" -liikennemerkein. -> **Tammipääntien** suunnittelu täysin epäonnistunut - suunnittelija tehnyt tiestä entistä vaarallisemman. -> **Riihiniityntielle** lasten koulureitille 1-2 liikennevalot! -> **Riihiniityntiellä** jatkuva ylinopeus - lasten koulureitin turvallisuutta voitaisiin parantaa joko ylikulkusillalla tai valoilla (*Riihiniityntie x Ylänkötie) -> **Tammipääntie** ei ole autoilijalle turvallinen liikenneväylä, koska hidastimet eivät ole suunniteltu ajatellen liikennemääräyksiä. -> **Liikennevalvontaa** tulisi lisätä!
-> **Tolpat** pois Tammipääntieltä! -> **Liikennevalot** Tammipääntien ja Pitkäjärventien risteykseen - sekaan ei kohta muuten pääse. -> **Tammipääntiellä** ei noudateta nopeusrajoitusta! Valvontaa lisää! -> **Liikennevalot** olisivat tarpeelliset Tammipääntien ja Pitkäjärventien risteykseen! -> **Pitkäjärven** rannan katkaisu oli hyvä, mutta tie ja sen kaiteet ovat huonossa kunnossa. -> **Pitkäjärventie** ja Riihiniityntie muutettava katumaisiksi niin, että ajonopeudet hidastuvat ja melu vähenee, ja viihtyisyys ja liikenneturvallisuus paranevat. -> **Riihiniityntielle** saatava 40 km/t nopeusrajoitus. Tällöin koko tien läpiajoon käytettävä aika 1700 metrin matkalla lisääntyy ainoastaan 11 sekunnilla, jolla on kuitenkin huomattava asumisviihtyvyyttä ja turvallisuutta parantava vaikutus. -> **Koska** oleellisesti lisääntyvään ajonopeuksien tarkkailuun ei poliisin resurssit riittäne, ehdotan tiellä korotettuja suojateitä, joilla olisi sekä ajonopeuksia hillitsevä että myös turhaa läpiajoa vähentävä vaikutus. -> **Riihiniityntielle** saatava raskaanliikenteen läpiajokielto.

*** **Koska** liikenne on lisääntynyt, tulisi asfaltoida ja rakentaa jalkakäytäviä. -> **Kävelytiet** Pitkäjärven (myös) rantaan, missä on paljon katseltavaa luontoa. -> **Polkupyörille** teline bussien päätepysäkille. -> **Rantakentälle** ajo: <u>ei</u> Tammipääntieltä Rantatieltä oikaisua, <u>vaan se pitäisi palauttaa jalankulkukäyttöön</u>.

*** **Tammipääntien** reunakivetysten jokatalvinen täystuho ärsyttää. -> **Talven** jäljiltä katukivet ovat irti ja tievarsipensaat revitty ja viety lumen mukana kaatopaikalle. -> **Jupperin** aukiolla, Peltorinteen kohdalla kadun varsi on vieläkin keskentekoinen, vaikka katutöistä on kulunut jo useampi vuosi. -> **Kesäisin** hoitamattomat nurmikot katualueella häiritsevät. -> **Ylinopeudet!** - talvikunnossapito?! - soratieosuudet kevät ja syksy! -> **Saisi** kunta ottaa tiet hoitaakseen! JA PAREMMIN! -> **Teiden** asfaltointi; pois pölyävät hiekkatiet, emme asu Kainuun korvessa. -> **Tiet** huonossa kunnossa, ei asfaltointia, täynnä kuoppia, lanataan kun huvittaa, vettä ei johdeta pois risteyksistä. -> **Teiden** kunnossapito on ala-arvoista. Jupperin Omakotiyhdistys pitää enemmän huolta alueestaan kuin kaupunki. Kaupungille suuri - (miinus). -> **Jupperintorin** tiekavennus talvella aivan liian ahdas. -> **Vain** Tammipääntie aurattiin, ei sivuteitä.

*** **Viheralueet** ja luonnonmetsiköt ja niityt säästettävä. Kukkaniityt (luonnonkukat) kuntoon. -> **Lasten** leikki- ja urheilupaikka kuntoon. -> **Lampaita** tai hevosia (tai muita) taas Rantaniitylle.

*** Ei enää rivitaloja. -> **Rakennusoikeusmääräyksiä** ei saa lisätä. -> **Kunnallistekniikka** ja kaava ---- saisivat kai vihdoin tulla.

3. Jupperin omakotiyhdistyksen toiminnan merkitys Sinulle ja tyytyväisyytesi toimintaan.

	Asian merkitys	Tyytyväisyys
Jäsenlehti ja tiedotteet	5 = 20 ei merkitystä = 0	5 = 18 ei mielipidettä = 0

käännä

Kotisivu	2 = 9 ja 1 = 9 ei merkitystä = 6	3 = 10 ei mielipidettä = 8
Kesäjuhla	3 = 12 ei merkitystä = 2	3 = 12 ei mielipidettä = 7
Asukasillat	3 = 9 ei merkitystä = 2	3 = 10 ei mielipidettä = 9
Teatteri- ym. retket	3 = 8 ja 2 = 8 ei merkitystä = 2	3 = 8 ei mielipidettä = 11
Talkoot	3 = 12 ei merkitystä = 2	5 = 10 ei mielipidettä = 9
Harrastuspiirit	4 = 10 ei merkitystä = 2	3 = 8 ei mielipidettä = 9

4. Miten Jupperin omakotiyhdistyksen toimintaa tulisi kehittää?

*** Pitäisi saada kaikki liittymään jäseniksi ja osallistumaan toimintaan. ** Yhdistyksen nykyinen toiminta pitäisi tehokkaasti ja kriittisesti analysoida ja suunnata toiminnot nykyihmisten ajattelutavan mukaiseen suuntaan. Yhdistyksellä on sinällään hyviä toimintoja perintönä aikaisemmilta vuosilta; kaivataanko niitä vielä, ja mitä nykyasukas toivoo virikkeikseen. JOY -lehteen pitäisi satsata huomattavasti enemmän. Päätoimittajalta varmaan löytyy ajatuksia. ** Toimii hyvin tällä hetkelläkin. Aktiivinen yhdistys. ** Annan arvoa aktiivisuudellenne! ** Lasten teatterikerhoryhmä olisi kiva. ** Aikuisten teatterimatkat takaisin. ** Kehä II:n jatkaminen Hämeenlinnantielle ja Pitkäjärven tilan parantaminen tärkeitä tehtäviä. ** Kesäteatteri- tai talvella laitosteatterimatkoja toivotaan. ** Edunvalvonta ja sijoitustoiminta omalla alueella ja kaupungin suuntaan. ** Tiedottaminen tärkeää! ** Käsittääkseni asukkailla, jotka haluavat, on aikaa ja tarmoa vielä harrastaakin muuta kuin rahan perässä juoksua. Mahdollisuuksia Jupperissa kyllä löytyy. On puhdas ilma ja rauhallinen ympäristö. ** Toimintaan pitäisi saada nuoria ja nuoria aikuisia mukaan jatkuvuutta ajatellen. ** Asukkaita pitäisi saada enemmän mukaan toimintaan. ** Yhteistoiminta esim. liikenneasioissa muiden omakotiyhdistysten kanssa parasta. ** Sähkön kilpailuttaminen hyvä asia. ** Hyvin olette hoitaneet. ** Paljonko asukkaita alueella tänään? Entä oletusarvo 10 vuoden akselilla? ** Yhdistys on tehnyt arvokasta työtä, hienoja asioita ja valtaosaltaan todella jäsenkuntaansa hyödyntäviä/ilahduttavia asioita - eikä suunta vuosien mittaan ole mennyt huonompaan - vaan parempaan. Kuitenkaan ei tulisi noiden "yleishyödyllisten", yllä mainittujen asioiden kustannuksella unohtaa yhtä Jupperin Omakotiyhdistyksen PRIMAARITAVOITETTA, sanoisin jopa velvollisuutta, kun se sen kuitenkin on roolikseen myös ottanut: Kaavoitus.

5. Kannanottosi ajankohtaisiin kysymyksiin.

Kehä II:n jatkaminen Hämeenlinnantielle	Asian merkitys 5 = 28	ei merkitystä = 1
Pitkäjärven tilan parantaminen	Asian merkitys 5 = 30	ei merkitystä = 0

6. Muuta palautetta, esim. ehdotuksia alueen viihtyvyyden parantamiseksi, mielipiteitä julkisista palveluista, JOY -lehden sisällöstä ym.

*** Lehti on mielestämme oikein hyvä ja tulee aina luettua. ** Viittaan 1-2 kohtiin: JOY-lehti on mukavaa luettavaa. Sen ulkoasu on parantunut vuosien varrella. ** Lehteen juttu aiheesta: POSTILAATIKON SIJAINTI (jakajan kannalta). Laatikko on kiinnitetty sähköpylvääseen, talvella ei ole hiekkaa yms. ** JOY-lehdestä pois jaaritteleva, jutusteleva tyyli - lehteen vain asialliset ilmoitukset, tiedonannot ym. info.

*** Mielestäni yhdistys on käynyt vanhanaikaiseksi asukkaisiin suuntautuvissa toiminnoissaan ja noudattaa perinteitä. Jupperilaisilla oli aikoinaan vahva "ME"-henki, jota vahvistettiin yhteisillä toiminnoilla. Nykyjupperilainen kulkee toimiinsa omalla autollaan eikä välitä paljoakaan yhteisistä tapahtumista - eikä välttämättä myöskään palveluiden ja etuuksien saamisesta itselleen. Työpäivän jälkeen halutaan ilmeisesti rauhaa ja eristyneistyyttä ja päästä hetkeksi pois "kilpailumaailmasta", joka tulee vastaan yhdistyksenkin yhteistoiminnoissa. ** Talvi- ja kesäjuhlien tyyli jo vanhentunut. ** Yhteistyötä Linnaisten ok-yhdistyksen kanssa.

*** Kehä II:n jatkaminen vähentää Jupperin seudun läpikulkuliikennettä. ** Kehä II:n jatke ja Pitkäjärven tilan parantaminen ovat tärkeimmät kohteet. ** Kehä II:ta on jatkettava heti Porin tielle! Miten ihmeessä nelikaistaisen tien autoliikenne sullotaan Pitkäjärventielle. Mitä tekevät paikalliset edustajamme valtuustossa asian hyväksi? ** Kaupunki voisi hoitaa paremmin alueen tiestön ympäristön (siivous, hoidettuja istutuksia) sekä päätepysäkin (Pitkäjärventien risteys) maisemoinnin ja siivouksen. ** Mitä kautta kulkee liikenne Juppilan tilan rakennuttua ja asukkaitten muutettua sisään? ** Kulma-ojatie - Tammipääntie läpiajoliikenne nousussa!

*** Palomäen kohtelu Espoon taholta ja kaavoituksen jatkuva perusteeton lykkääminen on jo saavuttanut anarkian tason. Olen vakuuttunut, että vastaavasti Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunta jo ryhtyi viime "kaavaillan" hengen mukaisiin toimiin, sanoista tekoihin, eli vakava lähestyminen Espoon kaupunginhallitusta ja kaavoituslautakuntaa. Ymmärtääkseni yhdistyksen kaavoitustoimikunta on tehnyt jo sen mitä se pystyy - kaikella kunnioituksella ja kiitoksin. Mikäli yhdistyksen johtokunta ei ryhtynyt kaavaillan hengen mukaisiin toimiin, ehdotan yhdistyksen ylimääräisen kokouksen kutsumista koolle.

*** **Pitkäjärven** tilan parantaminen ei voi olla vaikea asia! ** **Surffirannan** kunnostaminen veneitä varten. Nykyään ranta on louhikkoisena ja savisena venerannaksi huono. ** **Miten** vene- ja uimaranta-alueen saisi selkeämmäksi ja siistimmäksi? -> **Ladut** ja luistinradat kuntoon.

*** **Koirille** jokin alue, jossa voivat käydä ulostamassa, ettei tarvitse keskellä katuja. ** **Roskaaminen** - koirankakat - töhrimiset yms. Olisiko mahdollista kehitellä keinoja, joilla tekijät saataisiin vastuuseen? Kodit - koulu - omakotiyhdistys + muut mahdolliset tahot. ** **Omakotiyhdistys** voisi pyytää kaupunkia laittamaan koiranulkoiluttamiskieltokyltit kaikille leikki- ja urheilukentille sekä uimarannoille.

YHTEENVETOA

Lopuksi pääpiirteittäin kyselyn 34:ltä vastaajalta saaduista vastauksista yhteenveto:

Merkitykseltään tärkeimmät asiat, eli 20 tai sitä enemmän "5 = hyvin tärkeä" -arvion saaneet (suluissa tyytyväisyys lukema):
- Pitkäjärven tilan parantaminen 30*
- Liikenneturvallisuus 29 (3 = 10)
- Kehä II:n jatkaminen Hämeenlinnantielle 28*
- Tiestö 25 (3 = 11)
- Liikenneväylien kunnossapito 25 (3 = 10 ja 2 = 9)
- Kevyen liikenteen väylät 22 (3 = 9 ja 2 = 9)
- Jäsenlehti ja tiedotteet 20 (5 = 18)

* merkityillä ei muuta kuin asian merkitys

Alle 20, "5 = hyvin tärkeä" -arviot:
- Kouluolot 18 (3 = 13)
- Kirjasto 17 (5 = 14 ja 4 = 14)
- Posti 16 (1 = 15)
- Pankki 16 (1 = 15)
- Julkinen liikenne 14 (3 = 14)
- Terveyspalvelut 14 (3 = 17)
- Puistoalueiden kunnossapito 13 (3 = 11)

Kyselyn merkitykseltään kaikkein vähäisimmäksi asiaksi (1 = ei tärkeä) osoittautui "päivähoito" 13 (3 = 15).

Jos vertaa asian merkitystä ja tyytyväisyyttä keskenään, "tyytyväisin" tulos on "Jäsenlehti ja tiedotteet", kun taas "posti" ja "pankki" pitää perää.

Asia, joka eniten keräsi "ei merkitystä" -vastauksia oli "kotisivu"; "ei mielipidettä" saivat eniten "päivähoito" ja "teatteri- ym. retket", kumpikin 11. Viime mainitun osalta kuin myös "kesäjuhla", "asukasillat", "talkoot" ja "harrastuspiirit" oli kyselylomakkeeseen kirjoitettu selvennykseksi, ettei ole osallistunut, mistä voi päätellä kysymyksessä olevan joko uusi jupperilainen tai sellainen, jonka harrastukset ovat muualla.

Kaiken kaikkiaan ilahduttavan yksimielisiä vastaajat olivat kahdesta tärkeästä asiasta, Kehä II:n jatkeesta ja Pitkäjärven parantamisesta. Näiden osalta yhdistys tulee jatkamaan ponnistelujaan.

Oman alueemme tiestöön ja liikenteeseen on myös ilahduttavasti otettu kantaa. Kannanotoissa olivat kärjessä varsinkin Pitkäjärventie, Tammipääntie ja eritoten Riihiniityntie, joka viime mainittu kirvoitti runsaasti mielipiteitä. Yhdistyksen tarkoituksena onkin järjestää tulevan syksyn kuluessa nimenomaan tiestöön ja liikenteeseen liittyvä asukasilta, ja syyskokouksen yhteydessä tullaan asiaan myös palaamaan. Myös muihin kyselyssä esiintulleisiin asioihin palataan vastaisuudessa.

Esitän johtokunnan puolesta lämpimät kiitokset kaikille kyselyyn vastanneille.

SAINI LANU

Kyselyyn vastanneiden yhteystietonsa jättäneiden kesken arvotun kahden hengen 24 tunnin risteilyn voitti

! **ARTTURI WINQVIST** !

ONNITTELUT VOITTAJALLE!

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

Teiden kunnossapito koettelee hermoja

Jupperilaisen tiellä liikkujan hermoja koettelee teiden kehno kunnossapito. Varsinkin viime talvi runsaine lumineen aiheutti niin huolta kuin suoranaisia vaaratilanteita. Ylänkörinteellä asuva lehtemme lukija, **Matti Näränen** lähetti toimitukseen oheiset valokuvat muistutukseksi talvisesta tienpidosta sekä niin kesällä kuin talvella kiusaavista liikennettä haitaavista tekijöistä:

Harhaanjohtava liikennemerkki Ylänkötiellä

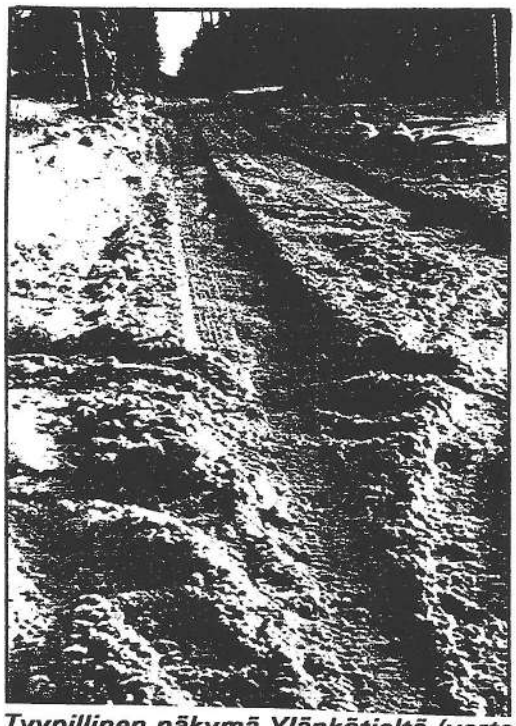

Tyypillinen näkymä Ylänkötieltä (vertaa näkymää Sveinintieltä)

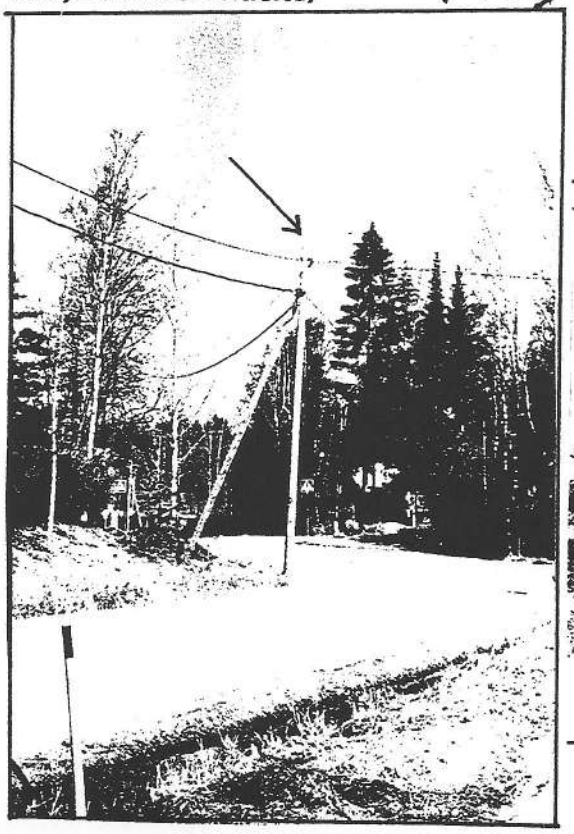

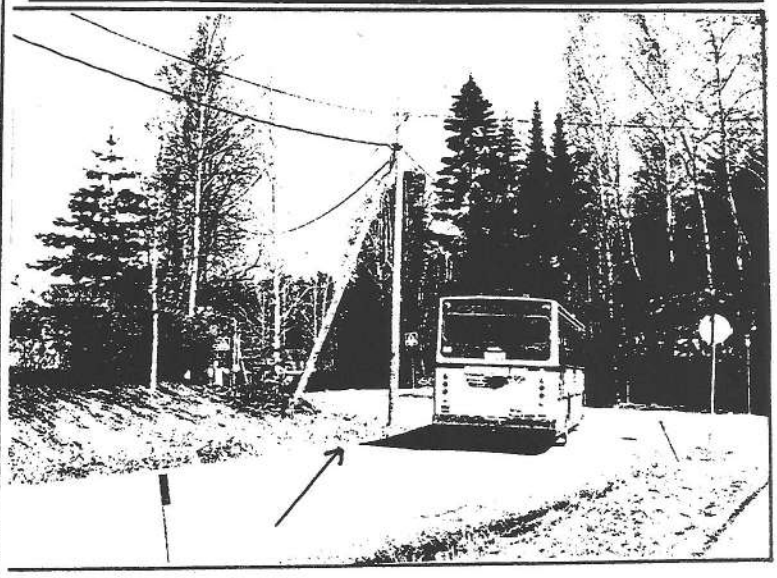

Espoon Sähkön "pyhä" pylväs, jolle uhrataan joka talvi peltilehmiä (Laaksolahdentien ja Yhteistuvantien kulma)

HIERONTAA JUPPERISSA

MAANANTAI JA KESKIVIIKKO ILTAISIN

NISKA-HARTIA HIERONTA	n. 30min	70 mk
PUOLIVARTALOHIERONTA	n. 45min	105 mk
KOKOVARTALOHIERONTA	n. 1h 30min	210 mk
YKSILÖLLINEN HIERONTAOHJELMA AIKAVELOITUS		140mk/h

SUUNNITTELEN LISÄKSI YKSILÖLLISEN VENYTTELY / JUMPPAOHJELMAN

AJANVARAUS
PUHELIN 050-363 4670
PITKÄJÄRVENTIE 48

KOULUTETTU HIEROJA
MARIA TARVAS

ENSIMMÄINEN HIERONTA
VANHOILLE JA UUSILLE ASIAKKAILLE
ELO-, SYYS- JA LOKAKUUN AIKANA
-25%

PERINTEISEN RIKOSROMAANIN UUDISTAJA

- Jos kirjailijat viettäisivät taiteilijajuhlia, minulla olisi parin vuoden kuluttua tiedossa 25-vuotistaiteilijajuhla, naurahtaa espoolainen kirjailija ***Leena Lehtolainen.***

Totta, ensimmäinen kirja, nuorisoromaani ***Ja äkkiä onkin toukokuu*** *julkaistiin vuonna 1976, jolloin Leena oli vasta 12-vuotias. Seuraava nuorisoromaani* ***Kitara on rakkauteni*** *ilmestyi viisi vuotta myöhemmin 1981.*

Leena Lehtolainen, jota voisi kutsua perinteisen rikosromaanin uudistajaksi, tunnetaan parhaiten dekkareista, joissa sankaritar on punatukkainen ylikonstaapeli (nykyään jo ylikomisario) ***Maria Kallio****, ja joista ensimmäinen,* ***Ensimmäinen murhani*** *julkaistiin vuonna 1993. Leena Lehtolaisen rikosromaanit ovat suuressa suosiossa, joten niistä on otettu useampia painoksia. Espoon kirjastoissa niitä on vaikea saada lainatuksi runsaan kysynnän vuoksi.*

Lukemattomia kirjoituksia, esseitä ja kertomuksia on myös syntynyt Leena Lehtolaisen kynästä. Vuonna 1997 hänet palkittiin ***Suomen Dekkariseuran Vuoden johtolanka*** *-palkinnolla teoksestaan* ***Luminainen*** *ja samana vuonna hän sai* ***Espoo-mitalin.***

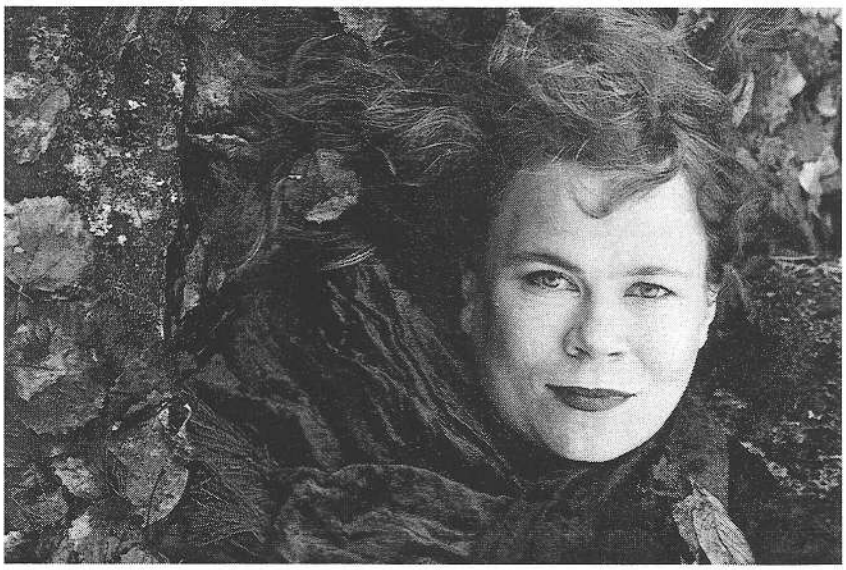

Vuonna 1964 Pohjois-Savossa, Vesannolla syntynyt Leena Lehtolainen oli nelivuotias perheen muuttaessa Outokumpuun. Ylioppilastutkinnon jälkeen hän muutti vuonna -82 Helsinkiin, opiskeli kotimaista kirjallisuutta ja teatteritaidetta, ja valmistui filosofian kandidaatiksi -88 keväällä.

Ensimmäinen työpaikka oli Espoossa, *Tapiolan kuoron* intendenttinä, josta toimesta hän puolentoista vuoden kuluttua lähti vähäksi aikaa opettajaksi Helsingin yliopistoon. Espoossa hän on asunut vuodesta -89, ja vuonna -92 hänestä tuli vapaa kirjailija.

Leenan mies on tutkijana Teknillisessä korkeakoulussa ja heillä on kaksi poikaa.

Outokumpulaiselämää

Leena kertoo, että Outokumpu oli yhden yrityksen, Outokumpu Oy:n varaan rakennettu pieni teollisuuspaikkakunta, jossa oli suorastaan hyvinkin tarkka luokkahierarkia. Yhtiön herrat olivat yhtä kastia, kaivostyöläiset toista ja maanviljelijät kolmatta. Jo 70-luvulla alkoi Outokummussa kaivostoiminta hitaasti, mutta väistämättä hiipua.

- Ja koska mun vanhemmat olivat äidinkielenopettajina paikkakunnan ainoassa keskikoulussa, sittemmin peruskoulussa ja lukiossa, niin tietysti tunsin kaikki, ja kuulin paljon juttuja.

- Kyllähän se sellainen suljettu ja sisäänlämpiävä yhteisö oli, ei välttämättä mikään kaikkein mukavin mahdollinen paikka elää ja asua. Toisaalta sieltä on lähtenyt paljon näyttelijöitä, kirjailijoita ja kuvataiteilijoita. Ehkä kaivos on kuitenkin inspiroinut jotenkin. Kaivos sinänsä on komea paikka, koko vanhan kaivoksen miljöö - piti olla 10 vuotta pois sieltä ennen kuin tajusin, miten hieno se todella oli, Leena vakuuttaa.

Hänen kirjoittamansa ensimmäiset nuortenkirjat käsittelevät aiheeltaan maailmaa, joka hänelle oli tuttu, eli tavallisten koululaisten elämää.

- Mutta siihen nähden, kun ekaa kirjaa kirjoittaessani olin vasta 10-11 -vuotias, siinä oli aika paljon yhteiskuntakriittisiä kannanottoja. Olin hyvin osallistuva nuori henkilö. Silloin tiesin hyvin tarkkaan, mikä on oikein,

ja mikä väärin. Aikuisena sitä ei niin helposti ehkä tiedäkään, Leena tuumaa.

Luomisvimmaan ei ole varaa

Leena sanoo aviomiehensä olevan ihan tapiolalainen poika, nelivuotiaasta Tapiolassa asunut.

- Me tavattiin Viipurin Osakunnan Laulajissa, jossa syntyi monia romansseja. Olin silloin täysin puolustuskyvytön nuori, 21-vuotias. Vuonna -87 mentiin naimisiin. Avioliitollekin on tullut jo ikää. Konsta täyttää lokakuussa kahdeksan ja huomenna on Otson viisvuotissynttärit.

Leena kertoo kirjoittaneensa ensimmäistä dekkaria samalla, kun teki lisensiaatintyötäään, jonka sai valmiiksi jälkimmäisellä äitiyslomallaan. Toinen dekkari "Harmin paikka" ilmestyi -94 ja lisensiaatintyö seuraavana vuonna, eli 1995.

- Konsta oli kotona, mutta oli vuoden hoidossa, kun pienempi poika syntyi. Ovat sitten olleet hoidossa, sillä ei sellaisesta kokopäivätoimisesta kirjoittamisesta, ja kaikesta muusta siihen liittyvästä tilbehööristä tulisi kyllä yhtään mitään, jos lapset olisivat kotona, Leena toteaa.

- Luomisvimmaan ei oo varaa, aamulla toisen mennessä kouluun ja toisen päiväkotiin, on ruvettava töihin. Lukemalla edellisenä päivänä kirjoittamani editoidun tekstin pääsen sen maailmaan kiinni.

Leena toteaa, että on ollut hyvä, kun on oppinut kirjoittamaan pienissä pätkissä.

- Joku työruuhka on joskus ollut. Olen esimerkiksi kirjoittanut kannettavalla tietokoneella Kulttuurikeskuksen kahviossa sen 45 minuutin ajan, minkä Konsta on ollut muskarissa, koska ei ollut varaa käyttää sitä aikaa muuhun.

Tappava säde on erilainen

Leena kuvaa viimeisintä romaaniaan edellisistä poikkeavaksi. Tähän asti ovat olleet dekkarit ja Maria Kallio, mutta *Tappava säde,* joka ei nimestään huolimatta ole tieteisromaani, on pikkuisen eri tyyppinen. Kertojaminänä on turvakodin työntekijä, sosiaaliterapeutti.

Leena halusi kertoa tämän tarinan aivan toisesta, sosiaalityöntekijän näkökulmasta. Hänen mielestään perheväkivalta on ollut aihe, josta - Espoon turvakodin järjestämistä ansiokkaista seminaareista huolimatta - puhutaan julkisuudessa hirveän vähän. Sitä edelleen ikään kuin peitellään ja häpeillään. Samaan lajiin kuuluvat raiskaukset. Uhreja syyllistetään yhä edelleen. Hän näkeekin lähestymiskiellon loistavana uudistuksena, joka osoittaa, että parlamentaarinen demokratia saa jotain hyvääkin aikaiseksi.

- Tässä kirjassa sosiaalityöntekijä saa tarpeekseen perheväkivallan kierteestä. Kirjassa on monessa mielessä hyvin rankkoja aiheita, mutta tiettyä pientä ironiaa myös, joten ei se silkkaa mustaa sosiaalipornoa ole, vaan jonkinlainen psykologinen trilleri. Ei siis perinteinen dekkari, vaikka lopussa onkin kaikenlaisia yllätyksiä.

- Kallio käväisee tarinassa muutaman kerran erilaisiin tapahtumiin liittyvissä tilanteissa. Vähän väläytetään sitä, mitä ylikomisariolle nykyään kuuluu. Edellisessä kirjassa *Tuulen puolella,* hän palasi äitiyslomalta takaisin ylikomisarioksi.

Leena uskoo, että jos on kiinnostunut siitä, miten yhteiskunta, laki ja oikeus toimii, dekkarikirjallisuus on oiva kirjallisuuden laji käsitellä näitä kaikkia.

Seuraava kirja jo mietteissä

Leena myöntää seuraavan kirjan olevan jo mietteissä mukana.

- Jonkinlainen synopsis on jo kasassa. Kunhan saan tässä pari muuta juttua alta pois, niin täytyy ruveta taas kirjoittamaan. Aiheita kyllä riittää.

Kysyn häneltä, miten aiheet tulevat.

- Joku kokonaisuus rupeaa vaivaamaan, mietityttämään; joku teema tai tietty miljöö. Ei mua kiinnosta kirjoittaa pelkkiä juonia, tai "luurankoja". Olen itse kovin kiinnostunut siitä, mikä ihmisiä motivoi tekemään mitäkin, ja millaisia ihmiset ovat, Leena selvittää.

Yhteiskunnallisesti kiinnostunut

Leena sanoo seuraavansa politiikkaa ja eritoten kunnallispolitiikkaa tiiviisti.

- Olen ihan nuoruudessani ollut politiikassa mukana. Outokummun aikoinani olin demareissa, ja sitten ehdokkaana Espoon Vihreissä -92, muttei se mulle sovi - mä en kestä kokouksia, Leena tunnustaa.

- Kunnioitan kyllä hirveästi ihmisiä, jotka jaksavat olla mukana. Se on rankkaa ja varmaan usein aika turhauttavaa, mutta kuitenkin välttämätöntä ja tarpeellista. Ehkä mun tapani osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun on kirjoittaminen.

Espoo ja kulttuuri

- Mä olen oikeastaan aika surkuhuvittunut, tai harmistunut siitä, ettei suurin murhe suinkaan tunnu olevan se, mitä Espoon kaupunki voi tarjota asukkaille, vaan se, miltä tämä espoolaisuus näyttää ulospäin, Leena puuskahtaa.

- Jos profiloituu, niin profiloituu ilman mitään kampanjoitakin. Tärkeintä on se, että teatteri- ja orkesteri, joille on luotu toimintaedellytykset, pystyy toimimaan. Ja se, ettei näitä erilaisia taidelaitoksia ajeta alas. Musiikkiopistokin alkaa olla jo niin kallis, että tavalliselle ihmiselle nousee kynnys: onko varaa enää kustantaa lapsia sinne.

- Ja ennen kaikkea mulle kaikkein rakkain kirjasto. Henkilökunta ilmeisesti alkaa olla aivan uupunut eikä ole varaa hankkia lisävoimia eikä aineistoa. On aika jännää, että tänne haalitaan uusia veronmaksajia, ja annetaan vielä ymmärtää, että mieluummin suurituloisia. Ja

käännä

silti tällaisista peruspalveluista tingitään ja pyritään asettamaan vastakkain kulttuurialan ja sosiaali- ja terveysalan menoja. Kulttuuripuolen menothan ovat pisara meressä, kun taas sosiaali- ja terveysalan menot on hoidettava eikä niistä pidä tinkiä.

- Eihän Espoossa ole esimerkiksi nuorille, jotka eivät välttämättä harrasta klassista musiikkia, oikeastaan muuta kuin *Espoon Ciné*, joka on äärimmäisen ansiokas tapahtuma.

Leena sanoo olevansa itse innokas konserttimusiikin ystävä, mutta kuuntelee kyllä musiikkia laidasta laitaan. Hän ei missään tapauksessa halua, että jokin musiikin ala suljetaan pois. Hän ei myöskään usko hyvätuloisten veronmaksajien haluavan elää pelkästään optioista, vaan todennäköisesti he ovat kulttuurin suurkuluttajia.

Hänestä on ikävää, että Espoon kaupungin taloustoimintastrategioista kulttuuri on heikoilla. Tiede on kyllä kovasti esillä, muttei kulttuuri.

- Korkea teknologia on niin ikään esillä, mutta se johtuu siitä, että Teknillinen korkeakoulu on täällä, ja kun Espoo haluaa profiloitua, niin siinähän se, Leena kuittaa.

- Esille olisi tuotava merellisyys, vanha ruotsinkielinen maanviljelyshistoria, ja mistä olen erityisen ylpeä, Nuuksio. Ja kiitos ei mitään rätinäratoja sinne! Vastustan sitä, ja lupaan mennä kahlitsemaan itseni kaivinkoneeseen, jos siihen ryhdytään, hän hersyvästi nauraa.

- Oittaan elämyspuisto, onko se oikealla paikalla, Leena kysyy ja sanoo, että leirintäalue kaipaa kyllä kunnostamista, jonka voisi tehdä ilman elämyspuistoakin.

- Sitä minä ihmettelen, että minkä hemmetin takia ihmisille pitää tuottaa noita elämyksiä. Onks ihmiset jotenkin menneet sellaisiksi, etteivät itse osaa kävellä metsässä tai kaupungilla ja nauttia. Linnanmäki kerran pari vuodessa, ja joku Tykkimäki tai joku muu vastaava, on oikein ihana, mutta ei ainakaan mun lapseni tarvitse mitään elämyspuistoja. Ollessamme nyt kesällä Ahvenanmaalla, he rakensivat itselleen linnoituksen, joka oli varmaan jännempää kuin käveleminen johonkin valmiiseen linnoitukseen.

Leena toteaa heillä olevan sellainen vanhanaikainen kasvatus, että luetaan paljon ja katsotaan telkkaria aika vähän.

- Olen sen verran nähnyt **Mato Valtosen** käden jälkeä, että hänen suunnittelemastaan elämyspuistosta tulisi varmaan ihan hauska. Mutta ei sinne, kiitos, Leena torjuu.

Tiivis rakentaminen seis!

- En pidä ollenkaan tästä tiiviin rakentamisen kehityssuunnasta, Leena tokaisee.

Hän kertoo perheensä etsivän omakotitaloa kriteereinä tietysti luonnon rauha, vähän liikennettä eikä kirkkaita valoja. Mutta nyky-Espoossa se on vaikeaa, sillä alle kahden miljoonan ei saa oikeastaan mitään.

- Täällä ei voi enää uskoa siihen, että jos joku alue on luonnonrauhainen, niin onko se sitä enää viiden vuoden kuluttua. Yhä täydempää, ja täydempää, en minä tästä kehityksestä tykkää. Suomi valuu tänne etelään. Olen työni vuoksi kierrellyt Kuhmossa ja Peräseinäjoella sekä vastaavissa pikku paikoissa, ja kuullut ja nähnytkin, miten ihmiset ovat ahdistuneita, kun tietty ikäpolvi lähtee Etelä-Suomeen. Ei se ole hyvää kehitystä ollenkaan, Leena protestoi.

- Toivonkin, että Espoon kaavoittajat pitävät mielessään, ettei rakenneta mitään hirveitä slummeja.

- Ja mikä estää ihmisiä nyt tietokoneaikana, kun on etäpäätteet sun muut, asumasta toisella paikkakunnalla kuin missä työpaikka sijaitsee. Mulla on Outokumpu Oy:llä töissä ystävä, joka asuu Outokummussa, ei hänen tarvitse täällä olla. Joskus vain käväisee, mutta on tyytyväinen elämäänsä siellä.

Kyllä olen feministi,

julistaa Leena, mutta haluaa määritellä sen itse. Hänelle feminismi ei suinkaan merkitse sitä, että naiset olisivat parempia kuin miehet, vaan hän tahtoo tasa-arvoisuutta ja samanveroisia mahdollisuuksia molemmille sukupuolille.

- Haluan olla tekemässä molemmille sukupuolille maailmaa, joka on rajaton - sukupuoli ei määrää sitä, mitä tekee, Leena hehkuttaa.

- Ja sama palkka on tärkeä. Ihan tahallani tein senkin, että nostin Maria Kallion ylikomisarioksi, vaikka siinä asemassa olevia naisia ei paljon olekaan. Olkoon nyt sitten edes kirjallisuudessa joku tällainen positiivinen rooli. Suomessa ei myöskään ole yhtään etnisestä vähemmistöstä tulevaa poliisia - ei ainakaan sellaista ole tilastoitu, joten tämä vietnamilaispoliisi on kokonaan mun päästäni.

Leena kertoo kehitelleensä hahmoa poliisikoulun tiedottajan kanssa, ja tämä oli todennut, että voi kun olisikin näin.

Perheväkivaltateemasta vielä

Leena palaa vielä *Tappavan säteen* perheväkivaltateemaan ja sanoo, että ne ratkaisut, joita kirjassa tehdään eivät välttämättä ole oikeita. Turvakotikin on täysin keksitty.

- Haluaisin kuitenkin tuoda esiin sen, ettei arkojakaan asioita pitäisi katsoa läpi sormien. Jos huomaa, että naapurin rouva ilmestyy jatkuvasti silmä mustana tai muuta vastaavaa, ja sanoo kaatuneensa pyörällä, niin ehkei kannata sitä aivan siihen jättää, vaikka pelätäänkin puuttumista toisen asioihin.

- Sosiaalisessa kontrollissa on puolensa ja puolensa. Kyllä minä esimerkiksi komennan vieraita lapsia, jos ne käyttäytyy huonosti, ja mun lapsiani saa komentaa. Kaupunkimiljöössäkään ei ihmisiä saisi jättää

hätäänsä. Toisaalta tietysti anonymiteetti viehättää, mutta joskus kyllä täytyy ottaa vastuuta toisista ihmisistä.

- Haluan myös sanoa kaikille niille, jotka ovat pattitilanteessa perheväkivallan tai vastaavan tilanteen uhreina, rohkeasti vain hakemaan apua. Ei ole mikään häpeä tarvita apua. Oikeastaan tekee itselleen suurta vääryyttä, jos ei hae apua, koska siihen apuun on oikeutettu, Leena korostaa.

Leenasta on hyvä asia, että mielenterveysasioista puhutaan julkisesti yhä enemmän. Vieläkin on ihmisiä, jotka pelkäävät. Toinen puoli on myös se, ettei ole resursseja hoitoon. Siksi olisi hyvä kiinnittää huomiota enemmän myös ehkäisevään puoleen, esimerkiksi kulttuurin puolella.

- Tiedän sekä omasta että ystävien kokemuksesta, että masennuksesta on pelastanut jonkun hyvän kirjan lukeminen. Myös musiikki on hyvin terapeuttista.

Liikuntaharrastus tällä hetkellä ensi sijalla

Leena pahoittelee, ettei ole viime aikoina pystynyt harrastamaan musiikkia paljoakaan.

- Ei tässä oikeastaan muuta tule harrastettua kuin liikuntaa: juoksemista, pyöräilyä ja purjehdusta. Käyn elokuvissa paljon vähemmän kuin toivoisin, samoin teatterissa ja oopperassa, *Sinfoniettan* konserteissa silloin tällöin. Ensi viikolla on *Espoon Ciné* - täytyy katsoa etukäteen, miten paljon ehtii osallistumaan.

- Kun perustettiin tämä liikuntaneuvosto, niin mietin, ettei se huono idea ole ollenkaan, mutta mahtaako ne muistaa kaikki pienet toimenpiteet, joilla helpottaa arkihyötyliikuntaa: pyörätiet ovat kunnossa, ettei niillä ole pikku yllätyksiä, mm. reunat tasattu, ettei tule pomppuja, ja että ne sekä jalankulkutiet myös talvella aurataan, jotta lastenvaunujen kanssa voi liikkua. Eihän liikunnan tarvitse olla sitä, että mennään jonnekin hienoon jää- tai palloiluhalliin, vaan poljetaan vaikkapa fillarilla kauppaan tai käydään kävelemässä tai juoksemassa lähistöllä.

Leena toivoo Espoon keskukseen uimahallia, koska vesiliikunta on erinomainen liikuntamuoto niin monille.

Ei karsinointia

- Mietin näitä kulttuuripuolen palveluita, ja kun esimerkiksi sosiaali- ja terveyspuolella aina vain lasketaan, mitä päiväkoti vie, niin mikseivät laske yhtään sitä, miten työllistää ihmisiä ja antaa heille mahdollisuuksia käydä töissä. Ehkä osittain lasketaan korkeastikoulutetuilla vanhemmilla olevan varaa palkata yksityishoitajat lapsilleen. Tätä ei ehkä välttämättä haluta, onhan kaikissa tutkimuksissakin todettu, että mieluisin hoitomuoto on kunnallinen päiväkoti, koska siellä laatu on taattu.

Leena ei myöskään pidä hyvänä ajatuksena, että tietyn tulotason vanhempien lapset seurustelevat päiväkodista lähtien keskenään, ja tietyn tulotason lapset laitetaan tiettyyn päiväkotiin. Eikä muutenkaan minkäänlainen karsinointi ole paikallaan, sen enemmän päiväkodissa kuin koulussa. Vanhemmilla olisi oltava valinnan mahdollisuus, missä lapsensa hoitaa. Sama valinnan mahdollisuus pitää olla myös kouluissa.

- Minä ainakin haluan, että mun lapset saavat käydä koulua, jossa on kunnon kuri, että pystyvät oppimaan.

- Esimerkiksi yläastetta ajatellessa on karmeaa, jos joukossa on joitakin, jotka terrorisoivat. Mielestäni hyvä systeemi olisi, että esimerkiksi tarkkailuluokkien sijasta käytettäisiin katkaisuja. Häiriköijät voidaan laittaa siksi tunniksi katkaisuun miettimään, minkä vuoksi ei jaksa tunnilla olla, Leena ehdottaa.

Hän toivoo myös, ettei koulujen rutinoituminen johtaisi vastakkaisasetteluun: rupukoulut ja hyvät koulut.

Lasten kulttuurista puhuessamme Leena toteaa, että Espoossa on yksi hyvin suuri rikkaus, *Teatteri Hevosenkenkä*.

- Mehän käydään katsomassa siellä kaikki esitykset, ja siellä viihtyy myös vanhemmat. Se on oikea aarre, hän kiittää.

Leenan mielestä kaikista tällaisista pitää pitää kiinni.

- Laskutikulla on hirveän helppo harrastaa yksinkertaista insinöörimatematiikkaa. Kaikki kunnia vain insinööreille, mutta asiat eivät ole niin yksinkertaisia. Laskutikun viivaan, tai summaan ei sisälly kerrannaisvaikutuksia.

Jos joku saa mut oikein suuttumaan, niin kuka tietää...

Leena epäilee tuskin koskaan puoluepolitiikkaan osallistuvansa, mutta esimerkiksi Pen-klubin toiminta kiinnostaa.

- Vaikkei se ole sanottu, jos joku mut saa oikein suuttumaan, niin kuka tietää. Mulla on kuitenkin sen verran ammattipoliitikkotuttuja, että tiedän, miten kauhean kuluttavaa se on, ja tiedän senkin, miksi aina vain tuijotetaan johonkin numeriseen loppusummaan.

- Juuri eilen illalla lopetin **Jörn Donnerin** kirjan *Minä olen*, jossa hän kuvaa sitä, minkä tähden hänestä ei oikein ole politiikkaan. Ja musta se oli hyvin tunnistettavaa. Välillä on ihan pakko ajatella suoraviivaisesti ja lineaarisesti sitä hommaa tehdessä. Ja itse olen rakennettu siten, että miettin aina, minne kaikki asiat haaroo, ja mihin tämäkin päätös vaikuttaa, Leena pohtii.

Hänestä on myös hullua syyttää ihmisiä itsekkyydestä heidän puolustaessaan omaa rakasta elinympäristöään.

- Mun mielestä Eeva Kilvellä ja Paavo Nikulalla, jotka vastustivat aikanaan jäähallia, oli täysi oikeus olla itsekkäitä, tai Meritornia vastustaneilla. Psykologisesti sillä on suuri merkitys, minkälaisessa ympäristössä ihmiset asuvat ja elävät.

käännä

Espoota ei ole oikein tarkoitettu kaupungiksi

- Ajatellaan nyt Espoon keskustakin. Kirjoitan *Tappavassa säteessä* muutamalla lauseella, miten se on Suomen rumin kaupunkikeskusta, ja etten kyllä toiselta paikkakunnalta tulevia vieraitani sinne vie. Ja iltaisin se on pelottava, koska siellä on hyvin levotonta.

Leena toivoo, että ylipäätänsäkin mietittäisiin, miten näistä keskuksista tehtäisiin kaupunkimaisempia siten, että siellä olisi tavallisten ihmisten mukava istuskella ja olla, ja ettei niissä majailisi vain vakiopultsarit, kuten asianlaita on niin monissa keskuksissa.

- Poliisillakin on nykyään paljon muutakin tekemistä kuin kyyditä niitä pois. Mikä sitten olisi se kontrollin tapa, joka ei olisi jäykkää ja tiukkaa, ettei ihmiset tuntisi olevansa vahdittavina, vaan heillä olisi hyvää ja turvallista siellä käyskennellä, Leena kysyy.

- Nykyään myös eletään aika paljon rikollisten ehdoilla, joka onkin aihe, josta täytyisi joskus kirjoittaa. Vanhuksia käy sääliksi, kun eivät uskalla enää oikein liikkua. Esimerkiksi joku äänekäs nuorisojoukko huutelee härskejä juttuja, testaa ja nauttii siitä, että heitä pelätään tajuamatta, että se pelko saattaa olla hyvinkin voimakasta.

Epäviisasta asuntopolitiikkaa

Leenasta on asuntopolitiikassa epäviisasta, että eri ikäryhmät lukitaan joidenkin porttien ulkopuolelle.

- No se on tietysti ymmärrettävää, että äänekkäät opiskelijat asuu omissa porukoissaan, se saattaa olla hyväksi kaikille osapuolille. Mutta mitä siitä on sanottava, kun lapsiperheet, joilla on pieniä lapsia asuvat yhdessä paikassa, murrosikäisten perheet toisessa ja neli-kuusikymppiset, joilta on lapset lähteneet tai lähtemässä kotoa pois kolmannessa sekä vanhukset vielä eri paikassa, eivätkä jotkut tällaiset ryhmät koskaan kohtaa toisiaan, Leena miettii.

Niin ikään jokaisessa yhdyskunnassa tulisi säilyttää edes jonkinlaiset palvelut.

- Täällä missä me asumme, ei pärjää ilman autoa. Nelihenkisen perheen ostoksia ei oikein bussissa kuljeteta. Olisi nyt edes vaikka se kauppa-auto, mutta mieluummin tietysti kauppa, Leena toivoo.

- Minusta on ollut hauskaa näinä meidän Ahvenanmaan kesinä mennä siellä kyläkauppaan, missä kuulumiset vaihdetaan hitaasti ja kohteliaasti. Mulla menee pari päivää sopeutumisessa siihen, ettei kaikki aina mene niin nopeasti. Monelle, varsinkin vanhemmalle ihmisille ne kolme lausetta saattavat olla päivän ainoat lauseet.

- Sitäkin olen yrittänyt oppia tajuamaan, että olen sentään 35-vuotias, ja on aika tajuta se, että vaikka mulla itselläni olisikin kiire jonnekin, sillä hitaammalla vanhuksella siinä edessä on syynsä olla hidas.

Leenan mielestä ihmisellä tulisi palvelut olla kävely- tai pyöräilymatkan päässä. Ja julkisessa liikenteessäkin on erittäin paljon parantamisen varaa.

- Eivätkä automaatit ole mikään parannus palveluihin. Tämä tuntuu yhä enemmän olevan 25-vuotiaitten diplomiinsinöörimiesten yhteiskunta. Joitakin asioita voi tietysti siirtää koneille, mutta mitä enemmän ihmiset ovat tekemisissä koneitten kanssa, sitä vähemmän toisten ihmisten kanssa. Se ei ole suositeltavaa, Leena uskoo.

- Mun sukupolvella tietotekniikka on jotenkin hallussa. Ei meille sitä vielä koulussa opetettu, vaan kaiken on joutunut opettelemaan itse. Tosin en nyt niin kamalan innostunut ole, enkä tunne tarvetta surffailla missään neteissä. Kyllä kirja on mukavampi tiedonhankinnassa.

- Kuitenkin iäkkäämmälle väestölle automatisoidut palvelut eivät palvelulta tunnu. Vaikka ajattelenkin, että kun pian 85-vuotias isoäitini kulkee pankkiin ja viettää siellä puoli tuntia nostaakseen noin 1.000 markkaa kerrallaan, eikö kannattaisi hankkia pankkikortti ja joku saattamaan, ettei nyt kukaan reipas henkilö varasta niitä.

- Mutta onko siinä itua, jos isoäitinikin nyt opettelisi pankkiautomaattia käyttämään tai pankkiasioitaan hoitaakseen hankkisi tietokoneen, jos ei muuten sitä tarvitse. Ja onhan se niinkin, että vaikka olisi muuten kuinka skarppi, sille ei mahda mitään, jos aistit vanhuuttaan alkaa pettää.

TEKSTI: **Saini Lanu**
KUVA: **Ismo Hyvärinen**
(Kustannusosakeyhtiö Tammi)

LEENA LEHTOLAISEN KIRJOJA:
Ja äkkiä onkin toukokuu, 1976
Kitarani on rakkauteni, 1981
Ensimmäinen murhani, 1993
Harmin paikka, 1994
Kuparisydän, 1995
Luminainen, 1996
Kuoleman spiraali, 1997
Tuulen puolella, 1998
Tappava säde, 1999

Maailmassa ei ole mitään pehmeämpää ja ohuempaa kuin vesi.
Kovan ja jäykän murtamisessa ei kuitenkaan mikään ole sen veroinen.
Ja jokainen tietää, että heikko voittaa vahvan, pehmeä kovan,
mutta kukaan ei toimi tietonsa mukaan. - ***Laotse***

KAUPUNKIRATA TULEE - KULKEEKO BUSSI

Kaupunkirata valmistuu Leppävaaraan syksyllä 2001. Sen jälkeen "kaupunkijunat" Leppävaaraan kulkevat omilla raiteillaan eikä aikatauluja tarvitse enää yhteensovittaa kaukojunien kanssa. Junat Leppävaaraan tulevat liikennöimään ruuhka-aikoina n. 10 minuutin välein. Lisäksi pysähtyvät Leppävaarassa Kirkkonummelle ja Espoon keskustaan kulkevat junat.

Kaupunkiradan valmistuminen parantaa siis Leppävaaran alueen joukkoliikennepalveluja. Mutta miten mahtaa käydä meidän Jupperissa asuvien? Myös meidät haluttaisiin siirtää raiteille, eli matkamme Helsinkiin vaatisi vaihtoa bussista junaan - tai toiseen bussiin. YTV on pyytänyt Espoolta lausuntoa kolmesta eri liityntäliikennevaihtoehdosta. Paras vaihtoehto meidän jupperilaisten kannalta olisi malli, jossa edelleen säilyisi myös vaihdoton yhteys Turuntietä pitkin Helsinkiin, eli linja 248 säilyisi entisellään. Onneksi linja 315 Vihdintietä kulkevana ei ole lopettamisuhan alla edes siinä vaihtoehdossa, jossa kaikki Turuntietä kulkevat suorat linjat Helsinkiin lopetettaisiin Jupperin, Laaksolahden ja Viherlaakson suunnalta.

Espoon sisäiset linjat 24 ja 25 tulevat jatkossa liikennöimään entistä tiheämmin vuorovälein Leppävaaraan. YTV:n laskelmien mukaan vaihdon Leppävaarassa junaan ei pitäisi pidentää matka-aikaa verrattuna nykyiseen, eli suoraan bussiyhteyteen Helsinkiin. Kun Mannerheimintie on usein tuskallisen ruuhkainen, juna pääsee raiteillaan etenemään sujuvasti kuudessatoista minuutissa Leppävaarasta Helsinkiin.

Me matkustajat kuitenkin koemme vaihdon usein rasitteena. Lastenvaunujen kanssa liikkuville vaihto junaan on hankalaa, ja vanhuksille ja lapsille liikennevälineen vaihto voi olla varsin vaikeaa. Pitäjänmäkeen ja Mannerheimintien suuntaan kouluun ja työhön menevät joutuisivat vaihtamaan Leppävaarassa bussista toiseen, ellei linja 248 liikennöisi jatkossa. Säästösyillä ei linjan 248 lakkauttamista voida perustella. Laskelmien mukaan säästöä kun ei linjan lakkauttamisesta kaupungille synny; kovasti kilpailutettu bussiliikenne on ainakin tällä hetkellä edullisempaa kuin junaliikenne.

Joukkoliikenteen tulee toimia sujuvasti kaikkien matkustajien kannalta. Jokaisen työ- tai koulumatka ei pääty Helsingin keskustaan, ja siksi tarvitaan bussilinjoja täydentämään tehokasta - ja ympäristöystävällistä - junaliikennettä. Onneksi YTV ja Espoon kaupunki ovat syksyn aikana järjestämässä kuulemistilaisuuksia, joissa ennen lopullisia päätöksiä voivat jupperilaisetkin kertoa tärkeän mielipiteensä joukkoliikennepalveluiden tasosta ja tarpeesta omalla alueellaan.

SIRPA HERTELL
jokapäiväinen joukkoliikenteen käyttäjä ja satunnainen autoilija
kaupunginvaltuutettu

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttoripapereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.
PAPERITUKKULIIKE
J.ELIASSON OY
SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

METSÄSTYSVAISTOT

Taivas oli pilvetön ja lämpimän kesäpäivän aurinko oli painumassa puiden latvoihin. Ukonkorennot näyttivät lentotaitojaan pihaistutusten yllä suruvaipan lepatellessa kontrastina pihakedon kukkivien keltanoiden mykeröiden joukossa. Oli hiljaista ja tyyntä.

Koko iltapäivän olin puuhannut lomaasuntomme ikkunoitten kunnostamisessa. Nyt irroitetut pokat oli valmiiksi maalattuina asetettu kuivumaan sopivalle alustalle. Oli kylmän juoman ja rentoutumisen aika. Hain jääkaapista lasiin muutaman jääpalan ja kylmää "kiniinivettä" sekä hieman englantilaista miekkamiestä sekaan, ja verannalle istumaan.

Rauhallinen olo täytti vartalon ja ajatukset kuljeskelivat omia polveilevia polkujaan. Yht'äkkiä mielen täytti aavistus: joku katselee minua. Tunsin kuinka niskalihakset alkoivat jäykistyä, kun muistin viimesyksyisen ilveksen vierailun lintuja varten hankitun ihran kimpussa ja pari naapureitten kertomaa karhuhavaintoa lähipiirissä.

Varovasti kohottauduin ja aloin vaivihkaa pälyillä ympärilleni - ja todellakin metsähiiri oli hiljaisuuden houkuttelemana kiivennyt verannan portaita ylös ja nuuski innokkaana ulko-oven kynnysraosta tulvivia houkuttelevia tuoksuja. Samassa se havaitsi minut, ja vilisti salamana seinän viertä kuistin alle. Totesin, että meidän molempien vaistot toimivat hyvin, joten pystyimme kumpikin jatkamaan taivallustamme omaksumallamme polulla.

Mieleeni muistuu vaimoni kertoma samantapainen kokemus, joka tapahtui pari vuotta aikaisemmin. Hän oli innokkaana keräämässä mustia viinimarjoja tarhassa, joka sijaitsi aurinkoisella mäellä kaukana liikenteestä ja muusta kulusta. Hänelle tuli myös yllättäen tunne, että useat silmäparit tuijottavat häntä, ehkä ei vaanivina vaan odottavina. Hitaasti hän kääntyi ympäri - ja olihan siellä katsojia. Naapurin neljä mullikkaa tarkasteli häntä korvat pystyssä ja uteliaan innokkaina, että jospa heillekin heruisi jotain hyötyä pensaitten oksien ja lehtien heiluttelusta.

Hämmästyttää, kuinka tuhansia vuosia sitten kehittyneet atavistiset vaistot vaikuttavat edelleenkin jokapäiväisessä elämässämme valpastuttaen aistejamme ja varoittaen mahdollisista uhkista. Minkähänlainen vaistoelämä kehittyy tulevaisuuden ihmisille nykyisenä tekniikka- ja tietokonekautena?

SR

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä.
Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä,
sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

sunnuntaina 29.8.1999 klo 13.00 - 15.00

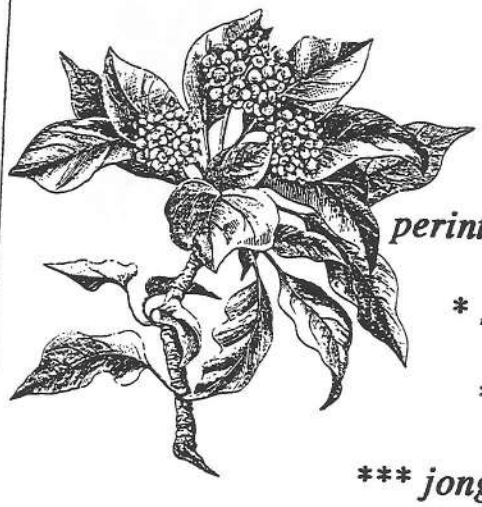

OHJELMASSA:

perinteisiä kilpailuja, mm.:
** tikanheittoa **
** saappaanheittoa **
** polttopalloa **
** pussijuoksua **

**** jonglööri - tulennielijä ****
** Petteri Jakobsson **

KIRPPUTORI
(omat pöydät mukaan)

NAUTITTAVAKSI:

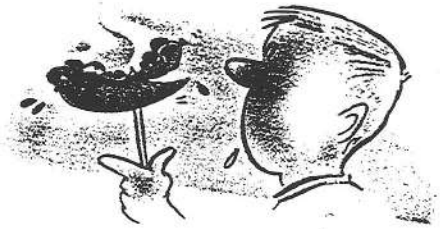

-> kahvia <-
-> teetä <-
-> mehua <-
-> nakkeja <-
-> popcornia = paukkumaissia <-

KAIKKI ALUEEN ASUKKAAT TERVETULLEITA!!!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS ry

SÄÄVARAUS: Sateen sattuessa juhlimme Tammenterhossa

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT: Olavi Laine

YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräisessä kevätkokouksessa tiistaina 27.4. klo 18.30 Tammenterhossa oli osallistujia 17, joista 16 varsinaisia jäseniä.

Kevätkokouksen esityslistalla olivat yhdistyksen sääntömääräiset asiat:

- käsiteltiin ja hyväksyttiin johtokunnan esittämä ja jäsenlehdessä 2/99 julkaistu toimintakertomus vuodelta 1998;
- esitettiin ja käsiteltiin vuoden 1998 tilinpäätös;
- luettiin tilintarkastajien kertomus;
- vahvistettiin vuodelta 1998 laadittu tilinpäätös siten tarkistettuna, että standaarivaraston arvo merkitään taseeseen vaihto-omaisuutena; myönnettiin yksimielisesti vastuuvapaus johtokunnalle ja muille tilivelvollisille tilikaudelta 1.1.-31.12.1998;

Muut esille tulleet asiat olivat:

- esiteltiin Venäjän Karjalaan suuntautuvaa viikonlopun matkaa; sihteeri toivoi lisää ilmoittautuvia, jotta retki voitaisiin järjestää;
- keskusteltiin tulevan kesän talkoista;
- **Artturi Winqvist** oli huolestunut Pitkäjärventien autojen suurista nopeuksista;
- **Olavi Laine** kritisoi Espoon virkamiesten hitaita toimenpiteitä Pitkäjärven veden parantamistoimissa; Laine kertoi Pitkäjärvitoimikunnan pyytäneen alueen yhdistyksiltä järven käyttösuunnitelmaesityksiä.

Kevätkokouksen puheenjohtajana toimi **Olavi Laine** ja sihteerinä **Kai Haapamäki**. Pöytäkirjan tarkastajina olivat **Marianne Paukkunen** ja **Erkki Tarvainen**.

Kokouksen päätyttyä **Saini Lanu** esitteli näyttelytyöryhmän Tammenterhoon pystyttämän uuden näyttelyn *Tapahtumaa ja juhlaa*.

SIIVOUSTALKOOT

Jätelavalle riitti tavaraa siivoustalkoissa keskiviikkona 5.5.

RANTATALKOOT

Talkooväki on kovasti vähentynyt. Pitkäjärvi lainehtii taustalla, kun uimarantaa siivoaa rantatalkoissa 18.5. trio Saini, Pirjo ja Kai.

Auroran kyläjuhlaa helluntaisunnuntaina 23.5. aloitettaessa satoi ja oli melkoisen viileääkin. Sää kuitenkin puolen päivän jälkeen poutaantui, joten juhlan toiminnot saivat järjestelyn ansaitsemat puitteet.

Väkeä oli runsaasti ja tarjolla oli monipuolista ohjelmaa musiikki-, teatteri- ja tanssiesityksistä taidenäyttelyihin. **Mannerheimin Lastensuojeluliitto** oli järjestänyt *Lasten kuvataidepajan*, jossa 6-vuotias tyttärentyttäreni olisi viihtynyt vaikka koko päivän.

Itse **Aurora Karamzin** osallistui juhlaan perinteistä kiinnipitäen ja perinteitä kunnioitettiin niin ikään **Espoon Kansantanssijoiden** esittäessä Auroran aikaisia tansseja **Espoon Pelimannien** komeasti säestäessä.

Klovni-Tito ja jonglööri-tulennielijä **Petteri Jakobsson** vastasivat sirkuspuolesta, jossa varsinkin jälkimmäisen huikeat esitykset tulisoihduilla innoittivat minut tilaamaan esityksen omaan kesäjuhlaamme elokuussa.

Pikku-Aurora, kuten kyläjuhlien viettopaikkaa nimitetään, olisi pihoineen ja rakennuksineen, jotka ovat museoviraston suojeluksessa, oiva miljöö restauroitavaksi, kunhan vain tähän saataisiin kaupungilta varoja. Siten Aurora Karamzinin, suuren hyväntekijän ja mesenaatin muistoa tältäkin osin oikealla tavalla kunnioitettaisiin.

***MESTARILUOMUS** Tammenterhon pihalla. Talkoolaiset sen toteuttivat. Olipa sellainenkin onni ennen helteen hellittämistä, että johtokunnan elokuun kokous pidettiin ulkosalla, tämän komean pöydän ääressä.*

HYMYÄ HUULEEN

- Tiedäks mikä on nokialaisten lempilaulu?
- No, eiks' se ole se Ontuva Eriksson?

Rouva hiekkalaatikon reunalla toiselle:
- Kuka teillä nousee ylös, jos vauva alkaa huutaa keskellä yötä?
- Koko talo.

- Mitä tarkoittaa vihkisormuksen päivämäärä?
- Parasta ennen.

- Miksi naiset pitävät silmiään kiinni minua suudellessaan?
- Mietipä sitä!

- Etsiikö neiti hyvää seuraa?
- En.
- No, ottakaa sitten minut!

Poika kysyy isältään:
- Isi, mitä naimisiin menemisen maksaa?
- En tiedä poikaseni. En ole vielä maksanut loppuun.

- Mitä tulee, kun kaksi sydäntä kohtaa?
- Sydänkohtaus.

TEATTERI
HEVOSENKENKÄ
Juhannusmäki 2, Mankkaa, Espoo
Aloitamme syksyn perinteisillä lastenkutsuilla, tällä kertaa **ESPOON KULTTUURIKESKUKSEN LOUHISALISSA!**

ROBOTTIPOIKA VILLE VOLTTI
su 29.8. klo 14.00
klo 16.00

Yleisön pyynnöstä uusintaensi-ilta:

KANI UNTUVAKERÄ
su 5.9. klo 14.00
Klo 16.00

Liput 40 mk. Hintaan sis. jäätelö, ilmapallo ja kasvomaalaus.
Lippuvaraukset p. 452 2123.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT Suomussalmi-Hyrynsalmi-Puolanka 4. - 8.8.1999 jäivät yhdistyksemme osalta väliin. Valitettavasti ei kukaan kesäkiireidensä keskellä ehtinyt mukaan.

Seuraavat kotiseutupäivät vietetään Oulussa, jonne toivottavasti lähtee taas edustajat yhdistyksestämme.

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin alkaa jo syyskuun alusta ja toimii torstaisin klo 18-19. Vetäjinä jatkavat Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhlakirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21 alkaen 14.9.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella edelleen syyskuusta alkaen joka keskiviikko klo 19-21.

Muistattehan, että Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304